

ת"פ 58868-04/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 58868-04/19 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד דניאל דהן

ג ג ד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אוחד מגורי

הכרעת דין

חלהטי לזכות את הנאשם מהעבירות המיחסות לו בכתב האישום.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו שני אישומים בגין עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; **ותקיפה סתם (בן זוג)**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, בעת הרלוונטיות היו המתלוונת והנאשם בני זוג נשואים במשך 4 שנים ולחם שני ילדים קטינים. בעת הרלוונטיות התגוררה המתלוונת בבית בקלנסואה. ביום 15.2.19 במסגרת מ"י 15/19 בבית משפט השלום בפתח תקווה הורתה השופטת שלחבת קמיר וייס בין היתר כי הנאשם ישאה בתנאי מעצר בית מלא ברחוב הראשי 12 בклנסואה בפיקוחו של מר ח'יה. ביום 18.2.19 במסגרת מ"ת 19-02-6456 שלוחת תביעות כפר-סבא בפתח תקווה הורתה השופטת מגי כהן כי הנאשם ישאר באותו תנאי שנקבעו במסגרת ההוראה החוקית, דלעיל.

על פי האישום הראשוני, ביום 23.4.19 התפתחה ויכוח בין הנאשם למתלוונת בבית במלחכו הכה הנאשם את המתלוונת באגרופים בפניה. לאחר שהמתלוונת אמרה לנאשם כי ברצונה להתלוון במשטרה, איים עליה הנאשם שאם תלן למשטרה "ישים לה כדור בראש". כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוונת חבלות בפניה, ובכלל זה המתוומה סביב עין שמאל, נפיחות גדולה באף ואודם בעין שמאל.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין פליליים

על פי האישום **השני**, 10 חודשים עובר ליום 28.4.19 במהלך ויכוח בין המתלוונת לנאמן, עת הייתה המתלוונת בחודש השלישי להרiona, תקף הנאם את המתלוונת בכר שמשר בשערה והכה בה באגרוף בידו השמאלי.

- .2. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאם במיוחס לו.
- .3. מטעם המאשימה העידו המתלוונת, הוריה בסמה ומוחמד מרעי, ד"ר ג'יוסי ג'אסם, והחוקר רס"ב רוני יהואש. כמו כן, הוגש המוצגים הבאים: **ת/1** - תעודת רפואי של המתלוונת ביום 25.4.19; **ת/2** - הودעת נאם מיום 29.4.19 בשעה 10:23; **ת/3** - הודעת נאם מיום 30.4.19 בשעה 10:05; **ת/4** - תמונות חבלות על פניה של המתלוונת; **ת/5** - פרוטוקול (והחלטה) במספר 6456-02-19 מיום 18.2.19; **ת/6** - פרוטוקול (והחלטה) בתיק מס' 151/19 מיום 15.2.19

- .4. מטעם ההגנה העידו הנאם, אחיו א"ח ואביו, ר"ח. כמו כן, הוגש המוצגים הבאים: **נ/1** - הודעת המתלוונת ביום 28.4.19; **נ/2** - הודעת המתלוונת ביום 14.7.19; **נ/3** - מזכיר של רוני יהואש לגבי אי תפיסת הטלפון הנידי של המתלוונת ביום 14.7.19; **נ/4** - מזכיר מיום 8.5.19 של משה זיו סימן טוב לגבי אי מציאת DVR ומצלמות אבטחה בבית הנאם והמתלוונת; **נ/5** - טופס סימון מסמכים שהוכן על ידי רוני יהואש; **נ/6** - מסמך רפואי בדבר מצבו הנפשי של הנאם והמתלוונת; **נ/7** - תצהיר מאת אחיו של הנאם, על נספחים; **נ/8** - דיסק קבצי וידאו ותמונות; **נ/9** - פרוטוקול מעצר ימים בעניינו של הנאם; **נ/10** - תמלול חקירות המתלוונת, ס"ח, מיום 20.6.20; **נ/11** - דוח בדיקה וזיהוי דובר ביוםטרי; **נ/12** - הנחיית פרקליט מדינה 7.7.

פרשת התביעה

- .5. התשתיית הראייתית עליה התבבסה המאשימה כללה את עדותה של המתלוונת, הנתמכת בעדות הוריה, כמו גם בעדותו של רופא המשפחה והתעודה הרפואית.

gresstet matlona

- .6. המתלוונת, כבת 22, לומדת ועובדת בתחום הקוסמטיקה, הייתה נשואה לנאם ארבע שנים, ולשנים שני ילדים קטינים. הגם שבתחילתה מסרה במשטרה כי אינה יודעת אם הנאם מטופל פסיכיאטרית (**נ/1**, ש' 30-31), בהמשך אמרה שהנאם עצבני ולקח תרופות (**נ/10**, עמ' 5, ש' 38-35; **נ/10**, עמ' 6, ש' 3-4). מעודותה עולה כי ביום 23.4.19 הנאם הפר מעצר הבית בו היה נתון בבית הורי, הגיע לביתו, הכה אותו ואימע עלייה בעקבות ויכוח חריף שהתגלו בינם אודות סיירבו לכך שתלמיד ותבעוד, כך שלאחר שיצאה מהמקלחת הכה אותה באגרוף (עמ' 15, ש' 27, ש' 29; עמ' 16, ש' 1-7; **נ/10**, עמ' 2, ש' 17, ש' 19-20; **נ/1**, ש' 5-9). בנסיבות אלה, עזבה המתלוונת את הבית והלכה להוריה ולמחתרת הגישה תלונה במשטרה (עמ' 16, ש' 1-7).

ווער כי התלוונה הוגשה על ידי המתלוונת ביום 25.4.19, דהיינו **יום חמ"מ** לאחר האירוע, ולא למחתרת, כשלעצמה בזמן זה הנאם אים עלייה כי "יראה בה בין העיניים", أيام שהחיד אותה מכיוון שלטענה יש לו נשק (**נ/1**, ש' 41; **נ/10**, עמ' 8, ש' 14; **נ/10**, עמ' 9, ש' 1-12, ש' 15-14; **נ/10**, עמ' 16, ש' 8-11).

התלוננה בתמיכת הוריה (עמ' 16, ש' 33).

כתוצאה מעשי של הנאשם נגרמה לה נפיחות בפניה והוא פנתה למחירת היום לטיפול רפואי כיוון שביום האירוע כבר היה ערב ולא היה רופא (עמ' 16, ש' 13-18). בעקבות המכחה ירד לה דם מהעין, שפסק בהמשך (עמ' 17, ש' 18-15, ש' 20-22), בתמונות החבלות מצבעה על עין שמאל מקום בו נתן לה את המכחה, כשלל המכחה באף מרחה מיק אף כיוון שההתביעה שיראו, ושללה שמדובר בפציעי עור (**ת/4**; עמ' 16, ש' 21; עמ' 17, ש' 3-8, ש' 9-14).

بعدומה סירה המתלוונת אודות מקרה אלימות נוספת שארע כשהייתה בהריון עם בנים, אירועו במסגרתו משך הנאשם בשערותיה והכה בה על יד שמאל שהיתה חולה (עמ' 16, ש' 27-26; **ג/1**, ש' 12-18, ש' 23). לטענתה לא פנתה אז לטיפול רפואי ולא הגישה תלונה כיוון שחשבה שזה לא יחוור על עצמו ולא רצתה להסלים את המצב (עמ' 16, ש' 29, ש' 31), אולם במשטרה טענה כי הסיבה לכך הייתה שהחבלות לא היו חמורות, וזאת בניגוד לאיירוע הנוכחי (**ג/1**, ש' 21-19, ש' 27-26, ש' 29).

בהמשך סירה המתלוונת כי עובר לנישואיה עם הנאשם, בהיותה כבת 17, הייתה מאורסת מספר חדשם לבחור בשם **ו' ג'זאווי** (להלן - "ו'ו") ואולם הם נפרדו כיוון שלא הסתדרו, ומماז הקשר ביניהם נותק (עמ' 21, ש' 21, ש' 24, ש' 26-32; עמ' 18, ש' 1).

המתלוונת סירה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום החל ו' להתקשר אליהטלפון הניד, ובשיחות ביניהם באפליקציית הווטסאפ אמר לה כי רוצה להיפגש עמה. לטענתה התכתבה עם ו' בטלפון הניד במשך שנים, שיתפה אותו בבעיותה עם הנאשם וכי בכוונתם להתרחש (עמ' 18, ש' 17, ש' 19, ש' 22-26). לדבריה, הוריה ידעו אודות השיחות החזרות ונשנות מצד ו', והם שהציעו לה להיפגש עמו בשעות הערב בכਬיש כורכר באיזור נתניה, באופן חד פעמי, כשהם מגעים אף הם למקום על מנת "להשגיח", כל זאת כדי לברר מה רצונו של ו' (**ג/2**, ש' 6-14). עם זאת, כשהגיעו לשולחתם למקום והמתלוונת נפגשה עם ו', הגיעו לפטע אחיו ואביו של הנאשם, והחלו לצלם אותה ואת ו'. היא הבינה שמדובר במלכודת שטמן לה הנאשם, שברה להם את המצלמה והיא והוריה עזבו את המקום (עמ' 18, ש' 2-4, ש' 8-13, ש' 15, ש' 21; עמ' 19, ש' 10-11, ש' 15-12; **ג/2**, ש' 15-17, ש' 19, ש' 43, ש' 45).

עדות ד"ר ג'אסם ג'יוסי

7. כתמיכה לעדות המתלוונת הובא לעדות ד"ר ג'אסם ג'יוסי, אשר העיד כי בני הזוג מטופלים שלו במשך שנים 25.4.18 וגרים בשכנות אליו (עמ' 3, ש' 25; עמ' 4, ש' 30; עמ' 5, ש' 3). לאחר שבדק פיזית את המתלוונת ביום (עמ' 4, ש' 11), ציין בתעודה רפואיתו כי **"הוכחה על ידי בעלה, אגרוף בפנים"** (**ת/1**; עמ' 3, ש' 15, ש' 18-19, ש' 22) וכי בנסיבות היו המתוימה סביב עין שמאל, נפיחות גדולה באף, ואודם בעין שמאל (**ת/1**; עמ' 3, ש' 22-23). ד"ר ג'אסם הודה כי לא שאל למועד התקיפה הנטענת ולא ציין זאת (עמ' 4, ש' 13) ואני יכול להעיר את גיל ההמטומה, לדבריו יכולה להיות טריה מאוד וכי יכולה להיות בת יומיים (עמ' 4, ש' 15-16, ש' 18). עם זאת, ד"ר ג'אסם אישר כי מכות ישות על העור מחליפות צבע לצהוב וכחול עם חלוף הזמן, ובדרך כלל שטף הדם עובר תוך שבוע ימים (עמ' 4, ש' 24-23), ובנסיבות אלה הוא אישר שצין בתעודה הרפואית "אודם", עובדה המעידת כי מדובר בפציעת טרי שטרם שינה צבעו (עמ' 4, ש' 24-23; עמ' 5, ש' 7), אך יכול להיות שמדובר בפציעת שרעה יומיים קודם לכן (עמ' 5, ש' 9).

ד"ר ג'אסם שלל שהמתלוננת דיווחה בעבר על אלימות מצד הנאשם כלפיו, לא כל שכן בזמן שהיתה בהירון, שלל מקרה בו הגעה אליו עם חבלות על גופה (עמ' 4, ש' 26, ש' 28, ש' 32) ושלל שנאמר לו על ידי המתלוננת שהותקפה על ידי הוריה, לו אין כל הנסיבות עמהם (עמ' 4, ש' 6-9; עמ' 5, ש' 1).

גרסת אמה של המתלוננת

8. מעודותה של גב' בسمת מרעי, אמה של המתלוננת, עולה כי בין המתלוננת לנאשם היו בעיות על רקע העובדה שהיא אינם עובד, וכי נהג להזכיר אותה במהלך כל שנים נישואיהם ובכלל זה כשהיתה בהירון (עמ' 26, ש' 17-19, ש' 21-22, ש' 24, ש' 26, ש' 32, ש' 23), משך בשערה, שבר חפצים בבית (נ/1, ש' 53; עמ' 26, ש' 21; עמ' 27, ש' 8-10), ואימס עליה בנשך (עמ' 27, ש' 15). לאחר האירועמושא כתוב האישום המתלוננת הגיעה לבית הוריה בחוללה בפניה לאחר שלטענותה התגלע סכוסר בינה לבין הנאשם והוא הכה אותה בפנים (עמ' 26, ש' 9-13, ש' 15), וזו הפעם אמרה לה העדה שקיימת סכנה לחייה ושתlxר להתלון במשטרה (עמ' 27, ש' 12-13). לדבריה, המתלוננת פנתה לקבלת טיפול רפואי למחירת היום (עמ' 31, ש' 13, ש' 15-16, ש' 18-19, ש' 21).

בכל הנוגע למפגש של המתלוננת עם א', העידה האם שלו החל להתקשר למתלוננת, ועל כן היא ובעליה אמרו לה שתבדוק מה הוא רוצה. כשהתברר כי א' מבקש לפגוש אותה בשעות הלילה בדרך לנtinyה, קבעו שיתיפגש עמו ברשותם ובונוכחותם, אולם בהגיעם למקום ראו את בני משפחת הנאשם, כאשרימן, אחיו של הנאשם, אף אח זמצלמה וצילם אותם (עמ' 28, ש' 20, ש' 22-28, ש' 29-30; עמ' 29, ש' 1-5; עמ' 33, ש' 2-6, ש' 7-8).

גרסת אביה של המתלוננת

9. מר מוחמד מרעי, אביה של המתלוננת, מתאר אף הוא כי בין הנאשם למתלוננת התגלו בעיות ומריבות, וכי הנאשם נהג בה באלימות כשהיתה בהירון (עמ' 24, ש' 30-31), ובכלל זה הנאשם קילול והכה אותה, גירר אותה בשערותיה, כל זאת עד לאירוע נשוא כתוב האישום בו הגיעו אליהם המתלוננת שככל פניה דם וסימנים כחולים והוא הורה לה ללבת למשטרה (עמ' 34, ש' 1-4, ש' 26-28; עמ' 35, ש' 1-3). לטענתו הוא הגיע בכל פעם לביתם על מנת לנסות ולהריגע את המצב ולשמור על שלום בית ועל טובות הילדים, וגם באירוע דנן ביקשו לעשות סולחה עם משפחת הנאשם אולם האחראים סרבו, ואביו של הנאשם אמר כי "כמו שהוא (המתלוננת) באה בחינם היא תלך בחינם" (עמ' 34, ש' 4-8; עמ' 35, ש' 1-3). האב טען שבני משפחת הנאשם האשימו את המתלוננת כי יש לה מערכת יחסים עם א', מאחורי גבו של הנאשם, כשהלהcame להמעשה למראות שהמתלוננת החליפה מספרי טלפון, ו' שב והתקשר מחדש. לטענת אביה של המתלוננת בני משפחתו של הנאשם נתנו לו' את מספר הטלפון שלו, חלק מתוכניות לטמן לה מלכודת ולגרום לכך שתתגרש מהתאשם ללא כל תמורת כספית (עמ' 34, ש' 11-14, ש' 16, ש' 20), והaintnit מצדו עשו מה שהוריו אומרים לו (עמ' 34, ש' 26-28).

באשר למפגש של המתלוננת עם א' העיד האב כי לאחר שבו התקשר אליה פעמים רבות והטריד אותה בטלפון, והוא ואשתו אמרו למתלוננת שיתיפגש עם א' על מנת לברר מה רצונו, כשהם משגיחים עליהם מרחוק. גם האב מתאר שבמקום המפגש חיכה איימן, שהפתיע אותם בכך שהגיע עם מצלמה על מנת לתעד את המפגש ביניהם (עמ' 38, ש' 1-3, ש' 5, ש' 7-8, ש' 10-14, ש' 19). בנסיבות אלה איימן החל לצלם את המתלוננת ואת א' ברכב, ו' לקח מידיו את המצלמה, זרק אותה רחוק ושבר אותה (עמ' 39, ש' 4-7, ש' 17).

יצוין שהגמ שلطענת הוריה של המתלוונת הם רצוי לברר עם ו' מי דחף אותו ליצור קשר עם המתלוונת ומה הוא רוצה ממנו (עמ' 28, ש' 32), שניהם לא ידעו להסביר מדוע הבירור האמור לא נעשה עמו **בטלפון** אלא בפגישה, ולהילופין לא זהירותו את ו' שאמ לא ייחל מלהתקשר ולהטריד את המתלוונת יפנו **למשטרה** (עמ' 29, ש' 1-5; עמ' 38, ש' 1-20).

המתלוונת - מממצאי מהימנות

10. בחינת עדויותיהם של המתלוונת והוריה מעלה שלא ניתן לקבוע שמדובר בעדויות מהימנות, כאלה שניתן להשתית עליה ממצאים עובדיתיים, מעבר לספק סביר כנדרש בהליך הפלילי, וכי קיימות בין הגרסאות סתיות ולעתים הן אינן מתישבות עם ההיגיון והascal הישר. בנוסף, נמצא בחומר הראיות **אינדיקטיה ממשית לקיומו של מניע להפללת הנאשם**. באופן זה, המתלוונת עשתה כל שלאל ידה על מנת לנסות ולהרחיק עצמה מהפללת הנאשם ומתקשר אליה עם ו', ובתוך כך הסתבכה עוד יותר בסתיות בגרסתה.

בחיקرتה באזירה במשטרה ועודותה בבית המשפט הוצגה לה התקשחות מטור חשבון הפיסבוק שלה, לכaura בינה לבין ו', התקשחות ממנה עולה סיפור אחר מזה שהציגה בתלוונתה במשטרה ולפיו הוריה גלו על המפגש הלילי בינה לבין ו', שנערך ללא ידיעתם, כעסו עליה וגירשו אותה מהבית (**ג/7**). בחינת התפתחות הגרסה של המתלוונת בעניין זה מצבעה כי **רב הנסתור על הגלוי** בסוגיית הקשר בין ו', והמתלוונת סותרת עצמה באופן שמעמיד בספק את מהימנותה בעניין זה.

כך, בחיקرتה במשטרה, כשנשאלת על כך לרשותה, מודה המתלוונת כי היא ו' התקשבו בחשבון הפיסבוק, אולם מיד לאחר שראה את התקשחות ביניהם, היא מכחישה זאת מכל וכל וטוענת ששוחחו ביניהם רק באמצעות הווטסאפ -

"ש. האם התקשבת עם ו' בMessenger?"

ת. כן, כן בשביל לראות מה רוצה ממוני בדוק

ש. אני מראה לך את ההודעות שלך עם ו' אלו ההודעות?

ת. אני רואה את ההודעות זה לא אני כתבתי את זה

ש. אבל זה הודיעות בין ו' מה את אומרת?

ת. זה הודיעות בפיסבוק ואני ו' לא היינו מתקבבים בפיסבוק מסננ'ר רק בוואטצאפ היינו מתקבבים" (**ג/2**, עמ' 3, ש' 22-24).

בבית המשפט המתלוונת אינה יודעת להסביר מדוע במשטרה **הודתה** כי התקשבה עם ו' בחשבון הפיסבוק וחזרה בה (עמ' 21, ש' 24-26, ש' 28), אולם היא חוזרת ומכחישה שהתקשבה עם ו' בפיסבוק (עמ' 18, ש' 18, 24, 27; עמ' 24, ש' 14-17), טוענת כי כלל לא יודעת אם לו' יש חשבון פיסבוק (עמ' 19, ש' 5), וכי ביום יש לה חשבון פיסבוק אך זה לא החשבון שהוצע לה בחקירה (עמ' 18, ש' 32).

המתלוננת יודעת שלנאים יש חשבון פיסבוק, בו לטענה השתמש הרבה והיה "מכור" (**ג/2**, ש' 29; עמ' 21, ש' 33-29; עמ' 22, ש' 2), ולטענה הנאים הוא שהתחזה אליה, כיוון שמדובר בחשבון פיסבוק בעל סיסמה משותפת לשניהם, והוא הכתיב עם ו' במקומה (**ג/2**, ש' 29; עמ' 19, ש' 1-3).

באשר להתקבות בינה לבין ו' בוטסאף, בה הודהה במשטרה כאמור, טענה בבית המשפט כי "המזכיר התקלקל" ולא ניתן לראות את השיחות (עמ' 19, ש' 7), כשבמשטרה כלל לא נתקשה להציג שיחות אלה, ומזכיר הטלפון הניד שלה לא נתפס במהלך חקירתה (ראו מחדלי חקירה, להלן).

המתלוננת אף מכחישה שהיא נצפית בסרטון שהווצג לה, בו היא נראה כשהיא נפגשת עם ו' בתחנות דלק (**ג/8**), והגמ שמודה כי הרכב הסרטון הוא רכבת, היא שוללת כי זו היא הסרטון ומעלה טענות שונות לפיהן הרכב נמכר מזמן ואף כשהיא ברשותה, עשתה בו שימוש "בחורה" נוספת מהכפר, שנותרה עלומה (עמ' 19, ש' 26-33; עמ' 20, ש' 1-2).

בנוספ', המתלוננת מכחישה את השיחות המוקלטות בין לבן ו', לכaura (**ג/8א**; **ג/8ב**). המתלוננת מכחישה כי היא הדוברת בשיחות וטוענת כי הקול "דומה" לקולה ולקולו של ו' (עמ' 24, ש' 26-30), כשלעצמה מדובר ב"חיקוי של הקול" שלא אר לא קולה (עמ' 20, ש' 4-6) ו"אינה בטוחה" כי מדובר בקולו של ו' (עמ' 20, ש' 7-10) ולבסוף אף מסכימה, בlijת ברירה, שהקלטה של קולה ישלה לambilת זהותו קול לשם השוואה (עמ' 24, ש' 31-32). המתלוננת אף שוללת את **תוכן** השיחות מהן עולה שהיא הרבה עם הוריה בשל הקשר עם ו' וכי הם אלה שהיכו אותה (עמ' 24, ש' - 18, 21-22, ש' 2).

"ש. **שמעו לך את הקובל.**

ת. איך אני לא מדברת עם ההורים שלי כשאני נמצאת אצל

ש. את מדברת שם?

ת. זה מאד קרוב לך. נראה לי שהזחיקוי של הקול שלי.

ש. מי זה הגבר?

ת. אני רוצה להקשיב.

ש.ב. זה ו'?

ת. לא יודעת. אני לא בטוחה.

ש. את מבינה שאפשר לקחת את ההקלטה הזאת ולקחת את הקול שלך ולשלוח למעבדה ולדעת אם זה הקול שלך. תגידו את האמת.

ת. אני רוצה הוכח שהזחיקוי של הקול שלי" (עמ' 20, ש' 3-13).

לא זו בלבד שעם השמעת השיחה המתלוונת אינה מכחישה כי מדובר בה אלא תמהה על תוכן הדברים (עמ' 20, ש' 14-16), אלא שניכר כי היא מתחמקת בתשובותיה, גם באשר לזיהוי קולו של ו', ולא אומרת נחרצות שמדובר בשיחה שלא התקיימה מעולם.

הכחשות גורפות אלה של המתלוונת לא רק שמשמעותם כדי אבסורד, למשל מקום בו נראה בבירור בסרטון, ואף מזוונה בו על ידי אמה (עמ' 30, ש' 26) אלא שהכחשות מלאות בהסבירים קלושים, שאינם מתישבים עם ההיגיון והשכל הישר, כמו גם עם מארגן הריאות כולו (לענין קבילות הראות ראו להלן).

11. לא זו אף זו, למורת שהמתלוונת טוענת שיש לה הקלטה בה הנאשם "מאים" עליה ועל הוריה (**ג/10, עמ' 6, ש' 19-20**) במהלך התקופה בה התגלו עבירות, "הקלטה" זו מעולם לא הושמעה במשטרה או בבית המשפט בטענות מטענות שונות, ובכללה זה - כי זה לא חשוב" (עמ' 20, ש' 21-25, ש' 27, ש' 29); או כי שלחה את ה הקלטהטלפון הנידי של אחותה שהתקלקל בעת שזמנה לחקירה במשטרה (עמ' 20, ש' 30-32; עמ' 21, ש' 1).

בנקודה זו עולה סטריה נוספת בגרסתה עת טוענת כי ביום 14.7.19, בעת חקירתה באזהרה במשטרה הטלפון שלה היה "מקולקל", **בניגוד גמור** לטענהה בפני השוטרים כי **צריכה להיות בקשר עם ילדיה כל הזמן**, ולכן סירבה שהמשטרה תתפס אותה (עמ' 21, ש' 4-8).

גם אמה של המתלוונת מעידה אודוט "הקלטה" כזו, אך גם היא אינה יודעת להסביר מדוע זו לא נמסרה בשום שלב לידי המשטרה, ומעליה תירוצים ממשה, דוגמת העובדה שלמתלוונת לא היה כסף לעורך דין, או שיש לה ילדים לטפל בהם (עמ' 30, ש' 14, ש' 16, ש' 18), טענות שאין בין ובין הצגת ה הקלטה ולא כלום.

12. בדומה, גם גרסתה של המתלוונת באשר ליחסיה עם ו', בכלל, ובאשר לפגישה הלילית, בפרט, אינה מעוררת אמון והיא רצופת סתריות.

ראשית, חרף טענהה כי הייתה מאורסת לו' עובר לנישואיה עם הנאשם, היא מסרבת למסור פרטי במשטרה בטענה כי "אינה זוכרת" את שם הוריו, היכן הוא מתגורר ואון לה את מספר הטלפון שלו, למורת שהעידה, כאמור, שהתכתבו בווטסאפ (עמ' 18, ש' 8, ש' 19, ש' 28; **ג/2, עמ' 27** -

"ש. מה הטלפון של ו'?

ת. לא ידעת אין לי אותו.

...

ש. איפה ו' גר בקלנסוואה?

ת. לא ידעת בדיוק, לא זוכרת איך קוראים להורים שלו" (ג/2, עמ' 3, ש' 49-50, ש' 53-54).

עם זאת, בבית המשפט ידעת המתלוונת "לפתע" למסור פרטיהם אלה על נקלה ובפירוט, בטענה כי **"היה אrosisי, אני יודעת איך שהוא חי ואיפה"** (עמ' 21, ש' 12-9, ש' 16-13). בנסיבות זו, כשאין בפיה הסבר לסתירה, מנסה המתלוונת לטעון שביקשה מתורגמן לערבית בחקירה (עמ' 21, ש' 17-19), למראות שהדבר לא מצין בחקירותה ובאופן שאינו מתישב עם העובדה שהבינה את יתר השאלות בהודעותיה במשטרה ועם העובדה שבחקירה לא טענה שאינה מבינה את השאלה אלא שאינה יודעת את התשובה.

מעבר לסתירה האמורה, דבריה אף אינם מתישבים עם ניסיון החיים והשלל הישר. המתלוונת מתגוררת בקלנסואה הוריה מתגוררים בקלנסואה (עמ' 26, ש' 7), כך שהטענה שאינה מתגורר ארוסה לשעבר, או היכן מתגוררת משפחתו, מילא אינה טענה סבירה, בלשון המיטה. למען הסר ספק גם אביה של המתלוונת אישר שהכיר את א', את הוריו ואת ביהם, בהיותם מתגוררים באותו מקום מגורים, והuid **שגם המתלוונת מכירה את בitem** (עמ' 37, ש' 28-25, ש' 30, ש' 32).

שנייה, עדותה של המתלוונת לפיה נפגשה עם א' בכਬיש כורכר באמצע הלילה, בהיותה אישה נשואה ואם לילדים, כל זאת בלוויית הוריה ועל דעתם (**ג/2**, עמ' 2, ש' 7-17), אינה מתישבת עם הגיון ועם אורח החיים המקובל במדובר בערבי, ולא בכך נותרת המתלוונת ללא תשובה לכך (עמ' 19, ש' 16-19).

שלישית, גרסת המתלוונת והוריה למפגש הלילי עם א' נעדרת כל הגיון פנימי, הויאל וטענתם לפיה א' היה חלק מהתוכנית של משפחת הנasm לטמון לה מלכודת, אינה מתישבת עם עדותם על כך שהוא זה שלקח את המצלמה מידיו של אימן, אחיו של הנasm, שבר אותה, וסירב להחזיר לה משפחת הנasm (עמ' 29, ש' 24-25). **העובדת לפיה וdag למחוק את כל החומר מהמצולמה סותר את הטענה כי היה בסוד העניינים להכשיל את המתלוונת.**

ולראיה - אבי המתלוונת שנשאל על כך במפורש יותר ללא מענה או הסבר, למעט הטענה כי ככל הנראה לא סיכמו ביניהם שתהיה מצלמה (עמ' 39, ש' 13-8, ש' 15), טענה שגם היא סותרת את עצם הרעיון של תיעוד המתלוונת בקהללה.

13. מכלול הראיות אני סבור כי גרסתם של עדי ההגנה הגיונית וסבירה יותר (ראו להלן גרסת עדי ההגנה), כשגרסת הוריה של המתלוונת מובנת, מطبع הדברים, על רקע ניסיונם לחפות על יחסיה של המתלוונת עם א', וחסמים שנחשפו עת "נתפסה על חם" באותו מפגש, ובעתים הם כעסו עליה, ויתכן שאף היכו אותה, תוך שהם רוקמים "סיפור כספי" על מנת להגן על שמה הטוב (עמ' 39, ש' 20, ש' 26, ש' 30).

14. סתירה נוספת נוגעת לגרסהה של המתלוונת אודות קיומן של מצלמות אבטחה ונשך השיר לנasm בבית. יאמר מיד שהנחשק הנטען מעולם לא נמצא (ראו להלן מחדלי חקירה), ואף לא הוכח שהנasm איים בו על המתלוונת. לעניין זה, חרף טענותה כי היא נזקקה למתרגם לשפה הערבית בחקירה (עמ' 21, ש' 17-19), ידעה המתלוונת לכונן את השוטרים באופן מדויק לחפש נשך השיר לפי הטענה לנasm, ומ坦ארת כי הוסתר מאחורי המחשב של המצלמות בבית (**ג/1**, ש' 42-44).

בכל הנוגע לצלמות האבטחה בבית, הרי שחרף טענת המתלוונת (והנאשם) כי אלו קיימות מחוץ לבית ובחדר השינה, וטעונתה כי "אתם חייבים לחזור לצלמות, כי הכל מופיע בצלמות" (עמ' 25, ש' 24-23), מצלמות אלו לא נמצאו בחיפוש שערכה במשטרה בבית (**נ/4**; עמ' 22, ש' 9-11, ש' 16-19), בשלטענת המתלוונת את המצלמה שהיתה בחדר השינה היא שברה עצמה (עמ' 22, ש' 13).

המתלוונת אינה יודעת להסביר لأن "נעלו" המצלמות ומצביע ה- RVD החולש עליהן. לא זו בלבד שטעונתה שהנאשם הוא ש"העלים" את המצלמות והנשך עלתה לראשונה בבית משפט, אלא שטעונה זו אף אינה מתישבת עם העובדה שהנאשם נעצר מיד עם הגשת התלונה, ומהעדויות עולה כי לא היה מפתח לבית למעט לבני הזוג (עמ' 59, ש' 11, ש' 13). טענת המתלוונת בחקירה הנגדית לפיה כביכול בני משפחת הנאשם החליפו מנעול לאחר מעצרו והשתלטו על הבית היא טעונה כבושא, בועלמא, שלא עלתה במשטרה ולא הובאה לה ولو ראשית ראייה (עמ' 22, ש' 25-20, ש' 28; עמ' 23, ש' 6; עמ' 25, ש' 28-30), ואותה מכחיש הנאשם מכל וכל (עמ' 45, ש' 24, ש' 27).

יתרה מכך, המתלוונת מסרה הודעות במשטרה ביום 29.4.19, 25.4.19, 28.4.19 ו- 12.4.19 (עמ' 12, ש' 13-12; עמ' 16, ש' 8), **證據 בהם עדין לטענתה היו המצלמות בבית** (עמ' 22, ש' 28; עמ' 23, ש' 3-4, ש' 16), אולם היא לא מזכירה כי הנאשם צולם מגיע לבית ואף לא הביאה את סרטון האבטחה למשטרה, ואף בחקירתה מיום 19.7.19, כחודשים וחצי לאחר מכן, לא אמרה דבר, למורת שעסקין, לכארה, בהוכחה "חותכת" לכך שהנאשם הפר מעצר בית.

המתלוונת הרחיקה לכת כשתטענה שהצלמות היו בבית בעת שהשוטרים ערכו בו חיפוש ביום 19.4.19, אך הם **"לא שמו לב"** שיש מצלמות (עמ' 22, ש' 29-31), למורת שמדובר בשלושה שוטרים שערכו את החיפוש. בהמשך שינתה גרסה כך ש**"הם אפילו לא חיפשו את המצלמות"** (עמ' 22, ש' 32-33) או **"לא חיפשו בצלמות עצמן"** (עמ' 23, ש' 1-2). לבסוף, בctr לה, טעונה המתלוונת **"יש לי גם בעית זיכרון. יש לי חסר בויטמן 12"** (עמ' 23, ש' 27-24). וכן המתלוונת בחקירה הנגדית -

ש.ב. אבל ההקלות הן חשובות כדי להוכיח שהוא באמת מפר מעצר בית.

ת. הייתה צריכה לגנש את זה, אבל לא יכולתי לגנש את זה (עמ' 23, ש' 20-21).

אם להודות על האמת, תשובה אלה מעלה חשש שדווקא ידם של המתלוונת ובני משפחתה הייתה במעל, אולי משומם שבקשו להסתיר מציאות הפעלת לחובתם.

15. בנסיבות אלה, היעדר קיומם של המצלמות והנשך מילא פועל לזכותו של הנאשם, הן בשל גרסת המתלוונת והן בשל מחדלי החקירה בעין זה, (ראו להלן), ועל כן, לא הוכח לפניי, מעבר לספק סביר, שהנאשם הפך את תנאי מעצר הבית כמיוחס לו בכתב האישום.

16. נחזור למצלונות ולתשובייה בקשר ל מערכת היחסים עם ו' - משנשאלת המתלוונת במפורש האם **פלט תקשורת** יעד על שיחות בין ו' לפרט **היספה**, ולאחר מכן **שינתה** גרסתה והודתה שאכן שוחחה עם ו' בטלפון בווטסאפ, וזאת בסתריה גמורה לטענתה כי ניתקה עמו קשר לאחר המפגש בלילה עם הוירה (עמ' 18, ש' 17) -

"ש. אם המשטרה תבודוק היום את פlut התקשרות שלך, היא תראה שיחות עם ז', במיוחד לפני החקירה? ת. (מהסתת...) שיותו פlut התקשרות.

ש. יש שיחות כאלה?

ת. כן, הוא התקשר פעם אחת שיגע אוטו, עניתי לו רק פעם אחת, דיברתי אליו, עניתי לו, רציתי לדעת מה הוא רוצה, זה הכל.

ש. אז כל מה שנראה זה שיחה אחת?

ת. כן. (מהסתת).

ש. גם בוטסאף ובמנג'ר?

ת. בוטסאף יומיים שלושה דיברתי אליו (עמ' 23, ש' 28-33; עמ' 24, ש' 1-4).

העובדת לפיה עשוה המתלוונת כל שלאל ידה על מנת להסתיר את יחסיה עם ז', אינה נוגעת רק לטענה בדבר ניסיון הפללה בתיק דן, אלא אף לעובדה כי במהלך עדותה היו היא והנאשם מצוים בעיצומם של הליכי גירושין בבית הדין השרכי (עמ' 24, ש' 11, ש' 13; נ/10, עמ' 2 ש' 1, ש' 9-10; נ/10, עמ' 3, ש' 9).

17. אף בנסיבות פנימית לרשותה הרוחה עלות סתרות. במשטרה טענה המתלוונת כי פנתה לרוחה, אולם לא נשאלת בשום שלב מתי פנתה ראשונה. בבית המשפט טענה תחילתה כי "אינה זכרת" (עמ' 25, ש' 1), וכשהבינה שהעובדת שלא פנתה לרוחה מעולם טרם הגשת התלוונה במשטרה מזיקה לה, ניסתה לטעון כי לא פנתה לרוחה לפני הגשת התלוונה כי הנאשם מנע זאת ממנו. "יאמר מיד כי לא זו בלבד שמדובר בטענה כבושא ומושולת כל יסוד, אלא שבהמשך המתלוונת מודה בפה מלא שפנתה לרוחה **רק לאחר הגשת התלוונה במשטרה** (עמ' 25, ש' 1-7, ש' 9, ש' 10-12), ללא קשר לנאשם. מדובר בסתירה מהותית בגרסתה, לאור העובدة שהיא מייחסת לנאשם התרנגולות אלימה ככליפה לאורך ארבע שנים נישאים (נ/1, ש' 25-26). סתירה זו אף מת חדדת נוכח מסמך של הגב' וופא מהרוחה, שאמנם לא הוגש לבית המשפט, אך ממשנו עולה כי המתלוונת דווחה לה שהנאשם היה אלים ככליפה **רק בשבועיים** המשךים עבר להגעתה לרוחה. גם כאן נותרת המתלוונת ללא הסבר, ואף טענה כי וופא כביכול "לא הבינה אותה" אינה מתישבת עם העובدة כי וופא דברת ערבית, כמו (עמ' 25, ש' 14, ש' 16).

עוד יש לומר שבמשטרה המתלוונת מעידה שאף פעם לא הזמינה משטרה ולא סיפרה לאיש על אלימות מצד הנאשם (נ/1, ש' 17-18), ובבית המשפט טוענת לפתע כי הזמןה משטרה פעמיים כשהנאשם הכה אותה, לכארה, בהיותה בהריון עם ילדם הראשון, ולאחר שהנאשם הכה אותה, לכארה, כשהייתה בהריון שני (עמ' 25, ש' 18-21).

הוריה של המתלוונת - ממצאי מהימנות

18. כאמור, גרסאותיהם של בסמה ומוחמד, הוריה של המתלוונת, אף הן אין נקיות מספקות, משקלן מועט, וכי נועד מחד לחפות על המתלוונת ולסייע לה, ומайдך לשחרר פנוי הנאשם.

עדותה של האם אופיינה בהגימות רבות, אשר בחלקן לא עולות בקנה אחד עם גרסת המתלוונת וסתורות אותה סתרה של ממש. כך, האם מעידה שמההתחלת לא אהבה את הנאשם, מתארת אותו כבטלן שחתם אבטלה ולא נהג כפי שמצופה מגבר בבית (עמ' 26, ש' 29-29, ש' 30-33). היא מתארת שהנאשם הכה את המתלוונת בשל "כל דבר קטן", ובכלל זה אם "האוכל לא היה טעים" (עמ' 27, ש' 8), דברים אותם אף המתלוונת לא מייחסת לנאשם. אדרבא, המתלוונת מעידה כי הסלמה בהתנהגותו של הנאשם הייתה רק **שבועיים** עבור להגשת התלונה במשטרת, מאז הרינה (עמ' 25, ש' 18-21).

האם מצינית כי החבלות בפניה של המתלוונת כללו חבלה על המצח, ואף הדגימה זאת בבית המשפט (עמ' 26, ש' 9-13), אולם חבלה זו אינה מופיעה בתעודה הרפואית, לא עלתה בעדותו של ד"ר באסם, ולא נראית בתמונות שהוגשו (**ת/1**; **ת/4**). האם מעידה ששמעה מהמתלוונת שהנאשם הכה אותה בעת שהייתה בהירון, שلطענתה ראתה סיימון כחול על יד ימין שלה (עמ' 27, ש' 1-6), בעוד שמתלוונת טוענת שהוא חבל בה **ביד שמאל** ונגרם לה סיימון כחול (**נ/1**, ש' 17).

זאת ועוד, כשהאם נשאלת אם ראתה את הנאשם אוחז בנשק, טענה כי באירוע בו הכה את המתלוונת, היא הגיעה לבית יחד עם בני משפחתו של הנאשם, והטיחה בו מדוע הוא מכח את המתלוונת, בשלב זה מתארת האם שהנאשם איים עליו ו"הריגשתי יש לו נשק" (עמ' 27, ש' 17-20). עם זאת, כשנשאלה מדוע "הריגשה" כך, התברר שתחשוה זו התבבסה אך ורק על העובדה שהנאשם איים עליו **"אני אירה בר"** (עמ' 27, ש' 22).

למרות שהיא ידעה במהלך ארבע שנים נישואיהם על אלימות בין הנאשם למתלוונת, ובכלל זה בהיותה בהירון, ראתה את המתלוונת חבולה במהלך השנים וסבירה כי לנאשם יש נשק, היא לא פנתה למשטרת בשום שלב (עמ' 27, ש' 28, ש' 30, ש' 32), באופן הסותר את דבריה שלא לפיהם קיימת סכנה במצבים שכallee הויאל ו**"גברים הרגים את הנשים שלהם"** (עמ' 27, ש' 12; עמ' 28, ש' 1-2). יתרה מכך, לא ברור מגרסתה מדוע **זו הפעם** אמרה למתלוונת להתלוין במשטרת, כאשר לא מדובר בנסיבות יוצאות דופן (עמ' 27, ש' 12-13; עמ' 28, ש' 3-6).

תמייה זו מתחדדת נוכחות עדותו של האב לפיה למרות שהנאשם איים על המתלוונת "הרבה פעמים" בנשק (עמ' 35, ש' 5-7), והוא אף "ראה" אקדיות על מותנו של הנאשם, במכניסי, בעת שהוזעק לבitem על ידי המתלוונת לאחר שהנאשם הכה אותה בהיותה בהירון (עמ' 35, ש' 11-17), הרי שلطענותו בתום האירוע עזב ביחיד עם האם את ביתם כשהם משאים את המתלוונת עם הנאשם, שהכה אותה כביכול, כל זאת ביודעם שהוא מחזיק בנשק, בטענה כי **"מה אפשר לעשות"** (עמ' 35, ש' 19, ש' 21, ש' 23), וכי לא רצאה לעשות מזה **"משהו גדול"** (עמ' 35, ש' 29-33).

לא זו בלבד שמדובר בהתנהלות תמורה מצד הוריה של המתלוונת, אלא שטענותו של מוחמד כי לא רצאה לסבר את הנאשם יותר, ועל כן לא פנה למשטרת לדוחה שהוא מחזיק אקדח, אינה מתישבת עם העובדה שברגרסתו במשטרת **מסר כי הנאשם איים ברצח על המתלוונת וכי ישם לה כדור בראש**, באופן שמעלה תהיה מדוע כבר אז לא הזכיר שראה **אקדח על מותנו של הנאשם**. מוחמד אינו ידוע להסביר זאת ושאלת זו השיב **"טוב, זה מה שקרה"** (עמ' 36, ש' 1-9, ש' 11).

זאת ועוד, האם עצמה (שלפי הטענה נכחה באירוע האמור) **לא** מעידה שראתה נשק על גופו של הנאשם, אלא מעידה

רק שבאחד האירועים "הרגישה" שיש לו נשק לאחר שאיים עליה ש"ירה בה" (עמ' 27, ש' 22). האב אף מתאר אירוע בו הנאשם, לכארה, שלפ' נשק כלפי שכנים, אירוע אותו לא מזכיר המתלוננת כלל בגרסתה (עמ' 35, ש' 24-26).

19. זאת ועוד, למרות שמדובר על אלימות שנפרשה, לכארה, לאורך ארבע שנים, הוריה של המתלוננת יודעים לדוח רק אודות שלושה מקרים - אירוע אלימות בהירון הראשון, בהירון השני ובAIROUR מושא האישום הראשון - כשבאורח פלא מדובר על שלושה מקרים שرك אוטם מצינית המתלוננת בגרסתה במשטרה (**ג' 1**, ש' 7-18). האם אינה נותנת לכך הסבר (עמ' 28, ש' 14-18), וגם האב לא מסביר כיצד הוא יודע לפרט אודות אירועים אלה בלבד מתוך התנהגות אלימה במהלך ארבע שנים תמיינות (עמ' 36, ש' 20-26, ש' 28-29).

20. גם בנוגע לקשריה של המתלוננת עם ו', גרסתם של הורי המתלוננת אינה נקייה מספקות. כך, כשהאם שומעת את ההחלטה השיכחה בין המתלוננת לו' בבית המשפט היא **מודה כי הדוברת היא המתלוננת**, ואולם כל אימת שנאמר דבר שאינו רחוקה, היא מכחישה כי **אותו משפט** נאמר על ידי המתלוננת, וטוענת כי לא מדובר בקולה -

"ש. משמע לך החלטה."

ת. זה לא הקול של הילדת שלי. איך היא הגיעה אלינו?"

شب. זה לא הקול של ס'?"

ת. היא פחדה מבעה.

شب. זה הקול של ס'?"

ת. יש אחד ויש קודם, לא הקול של ס'.

شب. הקול חזקה הוא של ס'?"

ת. כן" (עמ' 29, ש' 6-13).

כאמור, נכון הדברים הנשמעים בשיכחה, בהם המתלוננת נשמעת מדברת על הריב בין הוריה, על המכחות שהכו אותה לאחר שהתרברו יחסיה עם ו', או על רצונה לפגוע בילדה, היא מכחישה לפטע שמדובר במתלוננת -

"ש. תשמעי את הכל."

ת. היא מדברת על אלימות של בעלה, אין ביניהם אהבה.

ש. אלימות של בעלה? היא דיברה על בעלה או שהיא אמרה שבחיהם של הילדים שלי רבתי אטמול איתני, גירש אותו מהבית, אמר לי تستליך מפה והנאשם ידע על הכל, היא מדברת פה על בעלה או על בעלה?

ת. לא, לא, היא לא מדברת علينا, אנחנו חיבקנו את הילדה שלנו. כשהיא הלכה למשטרה אמרתי לה אלתוורי על הילדים שלך, הילדים שלך ואת תבאוו לבית שלך.

עמוד 12

ש. תקשיבי.

ת. אבא שלה ז肯, הוא לא מרשם על אף אחד יד, הוא הולך עם מקל. מאיפה ההחלטה האלה? הם מדברים על המצלמה שהמשטרה תגיע למקומם.

ש. נכון שוי אמר עכשו המצלמה היא איתני, אבל אני לא רוצה לחתן לו אותו.

ת. כן, אבל הייתה אצל אימן המצלמה.

ש. תקשיבי מה היא אומרת עליו. פה היא מדברת על המריבה שלה איתך.

ת. אבל זה לא נכון אדון, מי חיבק אותה? מי החזיק אותה בחיים?

ש. היא אומרת שהיא הרבה איתך.

...

ש. תקשיבי מה ו' אומר לה.

ת. לא ידעתה את זה, לא ידעתה את זה. אתם רוצים לעשות פרסום פרטomat שהילדה לא נקייה, אין מצלמות שהילדות וו' בבית מלון, אין דבר כזה, איזה דברים ושתויות אלה?

ש. אמרת שס' מדברת.

ת. יש אחת שזו ס' ואחת שזו לא הקול שלה.

ש. מה היא מספרת פה על הילדים?

ת. לא, לא.

ש. מה היא אמרה? שהיא מתכוונת להרוג את הילדים?

ת. מה פתאום.

ש. תקשיבי שוב מה היא אומרת על הילדים.

ת. היא אמא טובה והיא אמא חמה, אין דבר כזה. ילדה לא תעשה בחיים את זה. היא מגדלת אותם. היא לא תגידי את זה.

ש. את שומעת אותה אומרת את זה.

ת. זה לא הקול של ס' שדיבר על הילדים.

ש. ב. אז לקחו מישחו עם הקול כמו שלה?

ת. כן. הם עשו **הקלות סתם**. אתה רוצה להגיד דברים ככה כדי להפיץ את הפרטומת שלכם. הם רוצים **להחליט הילד לא בסדר, לא מגיע לה ילדים, היא חיבקה אותם, היא עבده**" (עמ' 29, ש' 14-33; עמ' 30, ש' 1-13).

הנה כי כן, האם "בוחרת" חלקים בשיחה שנאמרו על ידי המתלוננת, וכל אימת שהראיות המוצגות לה אינן מתאימות לה היא מכחישה אותן.

האב, לדרכו, העיד לגבי ההחלטה האמורה שהוא שומע קול של בחורה שאינו מזהה, ושלל שמדובר במתלוננת (עמ' 37, ש' 7-13). בהמשך הבהיר את קיומ השיחה וטען שמדובר בשיחה ערוכה ו"مبושלת" ולא בשיחה אמיתי (עמ' 38, ש' 23-29). האב אף הבהיר את תוכן השיחה לפיה ו' שוחח אותו אחרי הרבה בין המטלוננת עקב יחסיו עם המתלוננת (עמ' 38, ש' 33; עמ' 39, ש' 1-2).

21. מקום נוסף בו מזהה האם את המתלוננת, ואז חוזרת בה, נמצא לאחר עדותה במסגרת שללה שהמתלוננת נפגשה עם ו' ללא ידיעותם (עמ' 30, ש' 20, ש' 22), מלבד אותו מפגש הליל. בשלב זה הוזג לה הסרטון בו נצפית המתלוננת עם רכבה ו' בתחנת דלק (נ/8), היא **מאשרת כי זו המתלוננת** (עמ' 30, ש' 26), אך נכון הסתרה בעודותה, מאשרה את הנואם ומשפחתו ש"דחוו" את המתלוננת לכך (עמ' 30, ש' 28). ואולם, משהתברר לה **שהמתלוננת הכחישה כי זו היא בסרטון** - חזרה בה מגירסתה וניסתה לטעון שלא מדובר במתלוננת -

"ש. כמה פעמים היא נפגשה עם ו'?

ת. פעם אחת כשהיינו איתה.

ש. ב. אבל אולי היא נפגשת איתו בלי שתאתם יודעים?

ת. לא.

ש. מציג לך סרטון וידאו, את מכירה את אותו זהה?

ת. לא ראיתי טוב.

ש. ב. ס' אומרת שזו האוטו שלו.

ת. זו ס' הילדה שלו.

ש. למה היא נפגשת עם ו' עוד פעם?

ת. אולי הוא אמר לה משהו והנאם ומשפחתו שלו דחוו אותו.

ש.ב. ס' אומרת שזאת לא היא, ואת אומרת שזאת היא.

ת. אבל אני לא רואה טוב. אבל זה בגדים של ס', אבל היא היתה עם הגב ולא ראיתי את הפנים שלה" (עמ' 30, ש' 19-31).

22. סתייה נוספת בעדותה של האם עולה נוכח סוגית קיומן של מצלמות האבטחה בדירות של הנאשם והמתלוננת. מעודותה עולה כי קיימת מערכת של מצלמות ומכשיר DVR בבית, ואולם האם יודעת לומר כי מערכת זו "נעלה", כשהיא תולה את האשמה בנאשם ובבני משפחתו (עמ' 31, ש' 27-22, ש' 29, ש' 31, ש' 33). מושנאליה כיצד יודעת שהמצלמות נעלמו מהבית, עונתה שהבינה זאת מהשאלה (עמ' 31, ש' 32-33; 32, ש' 1-6, ש' 8) וניסתה לחזור בה ולטען שם לא נלקחו איזה הן עדין בבית, והוא אינה יודעת כיון שלא היתה בבית חודשים ארוכים (עמ' 32, ש' 10).

23. במהלך עדותה של האם עלתה אינדיקציה לכך שהמתלוננת שוחחה עם הוריה אודות עדותה בבית המשפט, טרם מסירת עדותם. האםאמין הכחישה שדיברה עם המתלוננת על עדותה בבית המשפט ואף שללה שהמתלוננת סיפרה לה אודות הסרטון או ההקלות, אך הודהה שהמתלוננת אמרה לה שנחקקה בעדותה אודות פגישתה עם ' וועל החבלות בפניה (עמ' 30, ש' 33-32; 31, ש' 2-1, ש' 7, ש' 9). יש לציין כי בנוגע לתמונות החבלות של המתלוננת, מתעקשת האם להעיד כי גם הסימנים שניכר בהם כתמי עור ופצעים, הם חבלות, וכי פניה של המתלוננת חלקות דרכו קבוע, הגם שלבסוף **מאשרת כי חלקם לפחות הם פצעים ולא חבלות** (עמ' 32, ש' 11-14, ש' 16, ש' 18, ש' 21-20).

בנקודה זו יאמר כי לעניין חבלות המתלוננת נותר בלבד ספק באשר למקורן ולטיבן. מהתמודנות, ואף מהתעדות הרפואית, לא ברור אם לפחות חלק מהנהראה על פניה הם פצעים וכתמי עור, שאין מקורים בחבלו, **ומריחת איפור** (מייק אף) על גבייהן אף מקשה על אבחנה זו, ואף בנוגע להמתומה הנראית מתחת לעיניה ומצוינת במסמך הרפואית - קיים ספק שמא זו נגרמה **לה מצד הוריה**, לאחר גילוי יחסיה עם ' (ראו להלן).

זאת ועוד, באשר לשיחה בין המתלוננת ל', ביחסו הפיסבוק, המוצגת לה במהלך עדותה, היא תמרה בתחילת הצד הושגו ההודעות (עמ' 33, ש' 1) ובהמשך, מכחישה את התכתבות האמורה **כשהיא יודעת לומר שלמתלוננת ולנאשם הייתה סיימה זהה** (עמ' 33, ש' 9-11). כשועומת עם השאלה כיצד היא יודעת זאת, בהתחשב בעובדה שטענה שלא דיברה עם המתלוננת על עדותה, השיבה **"אני יודעת, בדקתי. היא אמרה לי והיה נכון, היה כל דבר שהוא כתבת הוא יודע, יכולם לזייף את זה גם, איך נכנסו לה למסנגר? הם יכולים לזייף גם את זה"** (עמ' 33, ש' 13-14).

האם אף טענה **תמיד** אמרה לה המתלוננת שהיא מרגישה שבודקים ונכנסים להטלפון, במהלך כל ארבע שנים נישואיה לנואם (עמ' 33, ש' 16-20), טענה אותה לא העלה המתלוננת עצמה, לא במשטרה ולא בבית המשפט.

יאמר שגם לעניין האב, ניתן היה להתרשם שהגיע "מוקן" לעדות, גם שהכחיש שחוchar עם המתלוננת ואמה אודות עדותן שנשמעה באותו דין הוכחות, לפניו (עמ' 37, ש' 17-14, ש' 18-19, ש' 21). דזוקא הנחרצות בה שלל שמדובר במתלוננת בהקלת השיחה בין לבן ו' (**נ/8**), למורת שמדובר במקרה דומה אותו זיהתה האם כקולה של המתלוננת,

פחות בחלק מהש恊ה, מעלה חשד ש"הוכן" לנקודה זו.

24. לאור האמור לעיל, אני קובע שלא ניתן להשתתת ממצאי עובדה על סמך עדויות המתלוונת והוריה, בהיותן רצופות פירכות וסתירות פנימיות וחיצונית וכאשר קיימת אינדייקציה לכך ששוחחו ביניהם אודות העדויות, ועל כן משקלן נזום.

פרשת ההגנה

גרסת הנאשם

25. במועד מסירת עדותו של הנאשם כבר הושלם הליך גירושו מהמתלוונת (עמ' 43, ש' 8). הנאשם הכחיש כי פעל באלימות פיזית או מילולית כלפי המתלוונת במהלך שנים רבות נישואיהם, בשל כי הכה אותה או אימס עליה, ואף הכחיש כי הפר את תנאי מעצר הבית בהם היה נתון (**ת/5**; עמ' 43, ש' 14-11; עמ' 44, ש' 6; עמ' 49, ש' 6; **ת/2**, ש' 10-15, ש' 18-19). לטענותו, שהוא בבית הוריו, ולאפגש במתלוונת כלל בשבועיים עובר לאירוע מושא האישום הראשון (עמ' 43, ש' 18, ש' 22; עמ' 44, ש' 8-10; **ת/2**, ש' 6-7, ש' 23-21; **ת/3**, ש' 26-22). לתמייחתו בטענותו, הפנה לקיומן של מצלמות אבטחה בבית (עמ' 44, ש' 23-20, ש' 25). הנאשם שלל מכל וכל כי החזיק נשקי או שאימס באמצעותו על המתלוונת, וכל עסקו עם "נשקי" מסתכם באקדח צעצוע אותם קנה לילדיו ולאחים שלו בחג, אז שלח תמונה למתלוונת (עמ' 44, ש' 12-16, ש' 17; עמ' 51, ש' 19-23; **ת/2**, ש' 26-27, ש' 29, ש' 34-33; **ת/3**, ש' 11, ש' 16-13, ש' 18).

ה הנאשם מתאר יחסים עכורים עם המתלוונת וטוען שהיא זו שנגנה באזומים כלפי הילדיים, צעקה עליהם והרביצה להם, אך בחר להישאר עמה מכיוון שקיים שהוא תשנה וביקש לשומר על שלום בית (עמ' 48, ש' 17-16, ש' 21-19, ש' 26). לטענותו כל אימת שהעיר לה היא אימהה עליו שתתלוון נגדו במשטרה (עמ' 48, ש' 24-23; עמ' 49, ש' 1-2). בנוסף, העיד הנאשם כי בעת ששאה במעצר, גנבה המתלוונת כסף שחסך לטובת הילדיים מקצבת ביטוח לאומי אותה קיבל (עמ' 49, ש' 13-8, ש' 19), טענות אותן הכחישה המתלוונת (**ג/1**, ש' 36, ש' 39, ש' 51, ש' 56-55).

בנוסף, העיד הנאשם שיש לו חשבון פיסבוק, בו הוא מתנהל בעזרת אחיו, אשר קוראים וכותבים עבورو בראשת, והוא אינו יודע לקרוא וכותב (עמ' 47, ש' 18, ש' 20, ש' 22, ש' 24, ש' 29-27; עמ' 48, ש' 1). מעודתו עולה כי לא ידע שהמתלוונת מתכתבת בחשבון הפיסבוק ובווטסאפ עם א', אותו אינו מכיר באופן אישי, לא ידע שבני משפחתו גילו זאת לאחר מעקב אחריה בחשבון הפיסבוק, ולמעשה שמע על כך לראשונה מאחיו כשהשחרר מהמעצר (עמ' 48, ש' 7-2, ש' 13-8, ש' 15).

יש לציין שגם אביו העידו שלא סיפרו לנายน אודות התנהלות המתלוונת, אלא רק לאחר שהשתחרר ממעצר (עמ' 58, ש' 1-3, ש' 17-18; עמ' 61 ש' 2).

26. יאמר מיד שגם גרסת הנאשם אינה חפה מקישים ומסתיירות.

כך, מחד הנאשם מעיד שהמתלוננת נתנה **לאחיו** את הסיסמה לחשבון הפיסבוק שלו (עמ' 49, ש' 31, ש' 33; עמ' 50, ש' 1-2), אך כשנשאל מדוע תיתן סיסמה לאחיו אם יודעת שהוא בוגדת בנאשם, ענה שהוא היה במעצר ולא ידע מכך. הגם שמאשר כי לו ולמתלוננת סיסמה זהה לחשבון הפיסבוק יוכל היה להיכנס לחשבונה (עמ' 49, ש' 21, ש' 25), הרי שלטענתו בזמן אמת לא ידע שאחיו עקב אחריה בחשבון (עמ' 49, ש' 27, ש' 29). מאידך, לאחר שעומת עם העובדה שאחיו טוען שהדבר התרחש מחדש עובר למעצרו, הנאשם גרסתו טועונם שהמתלוננת נתנה את הסיסמא **לו עצמו והוא זה שהעביר אותה לאחיו** (עמ' 50, ש' 6-4, ש' 8, ש' 10, ש' 12, ש' 14, ש' 28-30; עמ' 51, ש' 29-27), זאת מכיוון **שהשׁד** שהוא בוגדת בו, אך לא היה בטוח בכך (עמ' 50, ש' 16).

מדובר בסתירה מהותית. בתחילת ניסה הנאשם להרחק עצמו ולטעון ששזה במעצר ולא ידע דבר אודות המעקב אחריו המתלוננת, ולבסוף "יצא המרצע מן השק" והتبירר שהנאשם חסド במתלוננת כי היא בוגדת בו עוד טרם מעצרו, ופניהם לאחיו על מנת שישיעו לו לגלות את האמת כיון שאין יודע לקרווא ולכתוב (עמ' 50, ש' 18, ש' 20-25; עמ' 51, ש' 8-6, ש' 10, ש' 13-15).

גם מעדותו של אחמד עולה שהוא שעקב אחרי המתלוננת לבקשת הנאשם, על מנת לגלות אם מנהלת מערכת יחסים עם גבר אחר. לדבריו, **לאורך תקופה ארוכה** הנאשם שם לב שהמתלוננת מדברת ומתחבת בטלפון הנידי באופן חריג, והדבר **עורר את חשדו** (עמ' 52, ש' 27-29), והוא בדק את חשבונו הפיסבוק שלו, **לבקשת הנאשם**, עוד טרם **מעצרו** (עמ' 52, ש' 29-30; עמ' 53, ש' 1-3; נ/7, סעיף 4; עמ' 53, ש' 6-3).

בנסיבות אלה, אין חולק שרק בעת שזהה במעצר התגלה כי המתלוננת אכן מנהלת מערכת יחסים עם 'י' מאחורי גבו, ובני משפחותו סייפו לו על כך לשוחחו למעצר בית (עמ' 50, ש' 1-32; עמ' 51, ש' 5-1, ש' 12).

27. זאת ועוד, למרות שחזר ומפנה למצלמות האבטחה בבתו, המעידות לטענתו באופן חד ממשמעי כי הוא לא הפיר את תנאי מעצר הבית ולא הגיע לבית המתלוננת על מנת להכotta (עמ' 44, ש' 20-23, ש' 25), הוא לא הפנה את השוטרים למצלמות האבטחה בבית, לא טען בחקירות כי יש לתפוס את המצלמות, ולהילופין, לא שלח מי מטעמו על מנת לתפוס את המצלמות (עמ' 44, ש' 26; עמ' 45, ש' 16), כל זאת למטרות שידע שלמתלוננת מפתחות לבית וגישה ישירה למצלמות (עמ' 45, ש' 22, ש' 29; עמ' 49, ש' 15 ש' 17). יעיר כי אף אחיו של הנאשם שידע שיש מצלמות בבית, לא פעל להסבירו, הוואיל ולטענתו לא מבין בזה ידוע, לכארה, שהמשטרה ביצעה חיפוש בבית ולא מצאה את המצלמות (עמ' 59, ש' 6-9).

למרות שהנאשם טוען בבית המשפט כי המתלוננת נהגה לצחוק ולהכות את ילדיהם, וכי ברשותו אף הקלהה שלו כשהיא צועקת ומכה אותם, הוא לא מסר זאת במשטרה, ולא הגיע כל הקלהה כאמור. עם זאת, הנאשם נתן לכך הסבר, הוואיל ולטענתוouch שמא המשטרה תערב את הרוחה ויקחו להם את הילדים, אך במסגרת הדיונים בבית הדין השראי השמע את ההקלטות שברשותו (עמ' 48, ש' 26, ש' 28-29, ש' 31; עמ' 49, ש' 4).

28. "אמר שלא ראייתי לייחס משקל מכריע לסתירות הנובעות מעדותו של הנאשם בבית המשפט, למול גרסתו במשטרה, וזאת נוכח קיומם של מחייבי חקירה מהותיים בתיק זה, כמפורט להלן".

29. אחמד, אחיו של הנאשם, מאשר בעדותו כי הנאשם ששה במעצר בבית ההורם לאורך כל התקופה (עמ' 52, ש' 4). מעדותו עולה שהנ帩ה ששה במתלוונת כי היא מנהלת שיחות עם גבר אחר, מדברת ומתכתבת בטלפון הניד בapon חריג, ושיתף בכך את בני משפחתו (עמ' 52, ש' 29-27). הנושא עליה בשיחה בין המתלוונת לבין הנאשם, איז אמרה המתלוונת לאחמד שיקח את הסיסמה לחשבון הפיסבוק שלה ויבדק שאינה מדברת עם אף בחור אחר (עמ' 52, ש' 29-30; עמ' 53, ש' 3-1). בمعنى זה בדק אחמד את הפיסבוק שלה ולא היה בו שום דבר מעורר חשד (**ג/7**, סעיף 4; עמ' 53, ש' 3-6), כשהיא זו שהכניסה את הסיסמה בטלפון שנייד של הנאשם. את התנהלותה הסביר בכך שבאותו רגע לא היה דבר חדש בחשבון, ולכן נתנה לו לבדוק, אך היא סקרה שבמהלך הטלפון היה אצל הנאשם, שאינו יודע קרא ואכתוב (עמ' 55, ש' 8-7, עמ' 11-10, ש' 13, עמ' 15, ש' 23-27, ש' 29).

30. עם זאת, מרגע שהכניסה את הסיסמה בטלפון של הנאשם, החשבן נשאר פתוח והנ帩ה ביקש ממנו שימושו לבדק באמצעות הטלפון שלו את התנהלות המתלוונת (עמ' 55, ש' 18-17, 21-20, ש' 33-32; עמ' 57, ש' 1-31). כעבור מספר ימים הפגיר בו הנאשם בבדיקה בשנית את חשבון הפיסבוק של המתלוונת (עמ' 56, ש' 7-4, ש' 9-10), והוא ראה אחמד שיחה בין 'י' לפיסבוק מסנגר, ובכלל זה חלופת הודעות קוליות ותמונות (עמ' 56, ש' 2-3), שיחה אותה הגיע ביצירוף תצהיר לבית המשפט, וכן ראה כי המתלוונת סימנה "לייק" לתמונה של 'י' בחשבון הפיסבוק שלו (**ג/7**, סעיפים 3-2 וסעיפים 5-6; **ג/8**; עמ' 53, ש' 8-6; עמ' 56, ש' 11-15). בנוסף, אחמד צילם סרטון של המתלוונת בעת שראה אותה עם 'י' בתחנת דלק (**ג/8**; עמ' 53, ש' 20-26).

בדומה לנ帩ה, גם אחמד העיד שהכיר את 'י' בפנים, בשל היותם מתגוררים באותו מקום, אך לא היה ביניהם כל קשר אישי (עמ' 58, ש' 8-9, 12-11, ש' 14). עוד העיד כי בשלב זה **לא** גילה לנ帩ה אודות ההתכתבות והסרטון סיון שרצה להתייעץ עם אביהם, ובעצה אחת עמו צילם את התכתבות והאב פנה עם הממצאים למשפחתה של המתלוונת (עמ' 53, ש' 8-12, 15-12, ש' 29-26).

במהלך מעקבו בחשבון הפיסבוק שלה ראה אחמד כי המתלוונת קובעת להיפגש עם 'י' בשעות הלילה בכਬיש ליד קלנסואה, עדין את אביו והאחרון סיפר להורייה של המתלוונת ולקח אותם, בלבד עם איימן, למקום המפגש על מנת שיראו בעצם את התנהלה של המתלוונת (עמ' 53, ש' 29-33; עמ' 54, ש' 1-5). אחמד העיד שלא נכח במפגש אלא שמע על כך בדיעבד מאביו ומאיימן, ועדין בשלב זה לא שיתפו את הנאשם בתפתחות האירועים (עמ' 54, ש' 7).

בນקודה זו יוער כי גם אחמד העיד שצילם את ההתכתבות של השניים להיפגש, הדבר **לא** מופיע בצילום שהוגש (**ג/7**; עמ' 57, ש' 15), ואולם מעדותו של ראש, אביו של הנאשם, עולה כי אף הוא זוכר שראה את התכתבות (עמ' 60, ש' 31, ש' 33) ועל כן ידוע להגעה למקום במועד.

בנסיבות האמורות יש כדי להסביר מדוע הנאשם לא העלה נושא זה בחקירהו במשטרתו ו מדוע הקלטות והסרטונים הוגשו כעבור מספר ימים, כמשמעותו לנ帩ה סניגור, וכשלעצמה אחמד ידעו שהנ帩ה נעצר רק למחירת היום וחילף זמן עד שהתבררה עילת המעצר ותוכן התלוינה נגדו (עמ' 46, ש' 6; עמ' 58, ש' 21-20, 25, ש' 27, ש' 29-32; עמ' 59, ש' 1-2, ש' 4).

31. מדודתו של מר ראשד חציגה, אביו של הנאשם, עולה כי לאחר שקיבל לידי את ההחלטה וההתכתבויות האמורות בין המתלוונת לו', פנה להוריה והראה להם את הממצאים, וביחד עם בנו איימן לקחו אותם עוד באותו הלילה למקום המפגש של המתלוונת עם זו (עמ' 59, ש' 29-26; עמ' 60, ש' 29, ש' 31-33). ראשד מתאר כי משראוו הוריה של המתלוונת את המתלוונת במקום עם זו, הם "התעלפו", ואיימן ירד מהרכב והחל לצלם אותם במכשירו בטלפון הנייד, אולם בשלב זה זו הגיע עמו מקל והחל להכות את איימן, הצעיק עוד כמה מחבריו שהגיעו למקום, וביחד לקחו ושברו את המכלה (עמ' 60, ש' 5-1, ש' 7-8). לדבריו, זו סירב בתחילתה להחזיר לידם את המכלה, ולבסוף החזיר אותה כעבור שבוע כשהיא שבורה ותוכנה מחוקק. בשל איומיו של זו על חייהם פחדו ולא הגיעו נגדו תלונה במשטרה, גם במחיר של מעצר שווה של הנאשם (עמ' 60, ש' 16-18, ש' 20-23, ש' 25; עמ' 61, ש' 9-10, ש' 31, ש' 33; עמ' 62, ש' 1-2, ש' 10). כשהסבירו הורי המתלוונת כי בתם בוגדת בנאשם, הם ניסו לכסות על כך באמצעות סיפורו שקרי ובדוי לפיו יכול נפגשה עם זו ברשותם ובנסיבות (עמ' 60, ש' 11-12, ש' 14-15; עמ' 61, ש' 6-8, ש' 28). לגופם של אישומים, ראשד שולל מכל וכל כי הנאשם הכה את המתלוונת אי פעם (עמ' 61, ש' 14, ש' 16-17) וכי למעשה מדובר בעילית שווה נגדו מצד המתלוונת והוריה שרצו להכניס את הנאשם לכלא כחלק מסיפור הכספי הבדוי שנועד להגן על המתלוונת (עמ' 61, ש' 19-20, ש' 22, ש' 24, ש' 26).

32. לא מצאתי לפkapk בעדויותיהם של עדי ההגנה. גרסאותיהם מתישבות זו עם זו ואופן ההתרחשות המתואר בהן הגינוי וסביר, בוודאי בהשוואה לגרסתם של עדי התביעה. הטענה לפיה המתלוונת הכניסה את הסיסמה בטלפון הנייד של הנאשם ולא חשחה להמשיך ולדבר עם זו בפייסבוק מכיוון שידעו שהנאשם לא יודע לקרוא וכותב, ולא שיערוה שהמעקב אחריה ימשיך, אינה מופרכת. בנוסף, גרסאותיהם של עדי ההגנה מתישבות עם ראיות חיצונית. כך למשל, טענתו של ראשד כי זו לzech את המכלה וסירב להחזיר לה לבסוף החזירה כשל התוכן בה מחוק, מובאים במפורש בדבריו של זו בשיחתו עם המתלוונת (**ג/8א'**), אף עדותה של אמה בבית המשפט.

קבילותות הראיות

33. ב"כ הצדדים טענו לאי-קבילותן של ראיות - ב"כ המשימה טענה כי השיחות המקולטות, לכארה, בין המתלוונת לבין זו, וכן חליפת מסרוני המסנגר, אין קבילות שני טעמים - האחד, בשל העובדה שלא הוכח שמדובר במתלוונת ובו'; והשני - שמדובר בראיות שהושגו תוך פגעה בפרטיות המתלוונת, בנגדו לחוק הגנת הפרטיות; ההגנה, מן העבר השני, טענה כי הבדיקות שניגבו מהנאשם במשטרה אין קבילות, וזאת העובדה שבהתוito חולה נשף הוא לא נחקר ידי חוקך מיוחד, וכן, נוכח העובדה שהנאשם לא מבין היטב את השפה העברית ועל כן, צריך היה להיעזר במתורגמן ולתעד את החקירות.

קבילותן של השיחות המקולטות

34. אין חולק שביעינינו לא הוגש הנסיבות המקוריות של השיחות הנטענות בין המתלוונת לבין המתלוונת זו, כי אם אלו נשלחו לב"כ הנאשם באמצעות תוכנת ווטסאפ (**ג/8א'**; **ג/8ב'**). כבר נקבע בפסקה כי יש להגשים את המבחן הנווהגים בהקשר של "כל הראה הטובה", הקובל עי לצורכי הוכחת תוכנו של מסמך יש להציג את המסמך המקורי, וזאת בשל התפתחויות הטכנולוגיות הממצמצמות את הפער שהייתה קיימת בעבר בין מסמך מקור להעתיקו, וכך אשר בתם המשפט עוברים מבחני קבילות למחני משקל (ע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל (16.11.16) (להלן - "**ענין פלוני**").

סבירני, שבעניינו, היה מקום לשקל את פסילת ההחלטה כרואה, מקום בו הتبיעה הייתה מציגה **ראיה קונקרטית** (או **afilou ראייה ראשית**) המעוררת חשש של ממש כי ההחלטה **מצויפת**, דבר שלא עשה, שבונוסף לכך, ברגע עומד מחדלה המהותי של המשטרה לטעום את מכשיר הטלפון הנידי של המתלוננת (ענין פלוני, פסקה 70).

35. בכל הנוגע לקבילות הטכנית, הרי שגם בענין זה נקבע כי יש להגמיש את התנאים, וכי ברירת המשפטן כו"ם היא כי מכשירי ההחלטה הדיגיטליים, לרבות אלו המותקנים בטלפונים ניידים, הינם **תקינים** לצורך ההחלטה. עוד יש להניח כי המחזיק בטלפון הנידי, גם אם צעיר בכךו, **"כשר" להקליטה** באמצעות המכשיר (ענין פלוני, פסקה 35). עוד נקבע **שאין בזיהותו של המקלט ובמידת נגיעתו לענין מושא ההחלטה, כדי לפגום בקבילות ההחלטה כרואה** (ענין פלוני, פסקה 41).

מהפסקה עולה שעל בית המשפט לעמוד באופן דוקני על קיומם של **שני** תנאים מרכזיים: **האחד**, הוכחת **מהימנותה** של ההחלטה, כמשמעות את אשר נאמר בין הבודדים לשיחת במוועדת ההחלטה, אז ניתן להידרש גם לשינויים ולמחיקות שאולי נעשו בה, ומידת השפעתם על תוכן הרלוונטי; **השני**, **זיהוי ההלכה של הדברים** באותה שיחה (ענין פלוני, פסקה 35).

36. בעניינו, גם שהמתלוננת הכחישה שהיא הדוברת בשיחות המוקלטות, הרי שאמה בסמה, שאין חולק שהיא מזהה היבט את קולה של בתה, **אישור כי המתלוננת היא הדוברת בשיחה** (עמ' 29, ש' 11, ש' 13, ש' 15; עמ' 30, ש' 1). אין בעובדה שתורף כדי השיחה עצמה טוענת האם של פרקי איננה מזהה את קולה של המתלוננת כדי לקעקע את המסקנה כי היא מזהה את הדוברת בשיחה כמתלוננת.

37.指出 שהקלטות השיחה נשלחו למעבדה לזיהוי קול במטה הארץ, לצד דגימת קול של המתלוננת, על מנת לבצע בחינת התאמת קול, אולם מהתשובה עולה כי **לא ניתן לאשר/לשולול שמדובר באותו קול (נ/11)**. בענין זה טען ב"כ הנאשם שהמשטרה התרשלה בכך שהדגימה שנלקחה מהמתלוננת לא נעשתה על פי הנחיות פרקליט המדינה (נ/12) מקום בו המתלוננת לא הוקלהה מדברת למכשיר הטלפון, כמו שהיא נשמעת משוחחת בפייסבוק, אלא שהסתפקו בדגימת קול מחרдр החקירה, כשברקע רעש רם כבדים, באופן שהכחיל את הבדיקה (עמ' 42, ש' 20-11).

עיוון בחקירה המתלוננת הנ"ל מעלה שכן שמעה בה **רעש חזק** ובכלל זה **דברים חזקים** ברקע של שוטרים שנכחו בצד, כמו גם מקטעים בהם המתלוננת נשמעת כשהיא מדברת **בלחש (נ/10**, עמ' 2 ש' 21, עמ' 5 ש' 5, עמ' 6 ש' 17).

לענין תוצאות בדיקת מעבדת הקול, שאין קובעות מסמורות בזיהוי הדוברת כמתלוננת, הרי שכבר נקבע בפסקה שפירוש הדבר כי אין זה מן הנמנע שהדוברת היא המתלוננת -

"חוות דעת מז"פ, אשר הוגשה לבית משפט קמא, קבעה, כי **לא ניתן להגיע למסקנה כלשהי** בשאלת אם המערער הוא אחד הדברים בשיחה המרכזית. **לפיכך, בית משפט קמא פירש נוכנה את חוות הדעת בהסיקו**,

כ) היא אינה שוללת אפשרות שהמעורער השתתקף בשיחה. יתר על כן, כבר נקבע בבית משפט זה, כי גם אם יהו בהשווואה מעבדתיות הינו היהודי הוודאי ביותר, אין בכך בלבד כדי להשמיט את הבסיס מתחת למסקלו של יהוי קול באמצעות 'אוזן האדם'; והלכה פסוקה היא, כי בית המשפט רשאי לקבוע זהותו של קול על ידי האזנה ישירה לסרט ההקלטה" (ע"פ 2135/94 אלף נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 4 (5.9.1995). וראו גם: ע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל; פ"ד מג(1) 793 (1989); ע"פ 414/76 אוחנה נ' מדינת ישראל, פ"ד לב (1) 295 (1977))" (ענין פלוני, פסקה 47).

וiodash - גם המתלוננת עצמה, שמחישה כי היא הדוברת, מודה כי מדובר בקול דומה מאוד לccoliha, ולמעשה ב"חיקוי" לccoliha (עמ' 20, ש' 4-6).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו המשטרה **חדרה**, אף בהעברת דגימת הקול למעבדת זיהוי קול, שכן העבירה דגימה משובשת, למורת שביתר קלות יכולה היתה לשלווח הקלטה ברורה של המתלוננת.

38. זאת ועוד, זהוי המתלוננת כדברת בשיחות מצטרף למאגר ראייתי נוסף המוכיח קשר בין לבן ו', ובכלל זה סרטון בו נצפית עמו בחתנת דלק (עמ' 30, ש' 26), התכתבות בחשבון הפייסבוק, העובדה שמדובר בשתי שיחות מוקלטות עמו, והעובדה שהtopic בהתקතבות ובשיחות דומה (עמ' 20, ש' 21-23). גם תוכן השיחות עצמן עולה בקנה אחד עם ראיות נוספות בתיק. כך, למשל, מתמלול השיחה הראשונה המוקלטת (**נ/8א'**) עולה כי זו מתרחשת למחרת פגישהليلת בינהם, שאין חולק שהתרחשה, וכי בעטיו של חסיפת הקשר בינויהם באותו פגישה, ו' לקח את המצלמה, שבר אותה אף מחיק את החומר שנשמר בה, כפי שהודיעו המתלוננת, אמה, אביה ואבי הנאשם. וכן מובא באותה שיחה

דוברת: רבת חק עם אבא. עכשו אני לא מדברת איתם. אמרתי להם זהו תנטקו את הקשר איתני ואני אנתק אתכם קשר... איך הם ידעו איפה אני ומתי נפגשים ולא נפגשים, חוץ מזה הם אומרים להורים שיש תМОנות ורטוגנים לא יודעת! בכל מקרה אני לוקחת את הילדים ויצאת מהעיר...

דבר: אין להם כלום. רק אטמול הוא עקב אחרין, זה הכל. הוא לא יוזע לעשות לך דבר כי אטמול בפגישה
איימת עליהם. אמרתי להם אם תגידו מילה כלשהי על האישה או כל מילה לא נכונה תדעו שהיא פה טבח
ביני לבניכם. לפניו אין דברתני עם אביר הכל בסדר ורגיל אין כלום.

דוברת: בחיקם של הילדים שלי רבתית אטמול איתנו, גירש אותו מהבית אמר לי تستלקי מפה לא רוצה לראות אותו כאן, והנאשם ידע על הכל, והוא היה יודע...

דובר: ... אבא שלן בסדר אביר אוֹלִי ברגע שהוא עצבני, אבל דברתִי איתו הכל בסדר.

דוברת: מה, ברגע של כעס, **רבתית אitemן חזק** אומרת לך. לא רוצה לראות אותך. אמא אמרה לו הום רוצה להביא את הבת וילדייה הביתה אמר לה לא רוצה לראות אותה בבית שתישן ברחוב... אתה חושב שיבוא ויגיד לך 'שנתתי מכות לבת שלי' או 'יכן אני העלבתי אותה וגירשתי אותה מהבית?' הוא לא יבוא ויגיד לך כן. אני סבלתי מספיק... יש מישחו שיודיע הכל והוא מודיע להם על הכל. והמצלמה איפה היא איפה המצלה מה שהייתה עם חממי?

דוברת: המצלמה איתני לא רוצה לחת לו אותה, הכל איתני.

דוברת: אתה יודע כמה העלבות שמעתי מأتמול עד היום? חוץ מזה היום בבוקר רבתי עם אימי... ואני לבך יכולה להסתדר ולהתגרש מבעדי לא צריכה אותו ולא רוצה טובות מכם אתם במילוי, רבתי איתה בכנות.

דוברת: אטמול אימתי על قولם הוא ואביו אמרתי להם אם יצא מילה על האישה יהא טבח ביןיכם תעשו חשבון. הם התחילה לבכות הם אמרו לא ולא רוצים בעיתות..." (נ/8א', עמ' 1).

יצוין שדברים אלה תואמים אף את גרסתו של ראש לפיה במעמד זה ו' אים על חייהם, ועל כן נמנעו מלהתلون עליו במשפטה, גם במחair של הורתה הנאשם במעשה, ואף עולם בקנה אחד עם גרסת עדי ההגנה נוכח פלייתה של המתלוונת כיצד ידעו אודות הפגישה ואודות כעסם של הוריה עליה. בהמשך השיחה נשמעת המתלוונת במצבה גדוללה, שמתהיישבת עם גרסתם של עדי ההגנה לפיה היא "נתפסה על חם", כאשר לא מדובר בפוגישה שהתקיימה ברשות הוריה

"דוברת: אני יצאת מהעיר, רוצה לחת את הילדים... אקח אותם מהגן ולוקחת כמה דברים מהבית ואז יצאת. מקסימום אם העניים לא מסתדרים איתני אני הורגת אותם ואז הורגת אותם..."

הדוברת: תירגע, תירגע עזבי שטויות אלה אל תשתגעו ותגידו דברים לא במקום... תדברי עם הוריך ותחוורי אליהם, עדיף לך, אל תה עקשנית.

דוברת: למה אתה לוקח את העניים בקלות? אתה יודע מה זה אומר שאתה ראתה אותו עומדת איתך? يعني עשו חשבון לכל דבר ואתה מאמין להם לא יגידו מילה? ... מספיק ההתנהגות ההורים איתני... אני הרוסה, אתה הרסת אותו יותר במעשה זה...

דוברת: ... מציבי חמור יותר מכך ... לא אתן לאף אחד מהם לעמוד על רגליו ... רק תני לי להבין איך את רוצה לлечת כשצאי מהעיר?

דוברת: איך שהרכב מוביל אותו שיוביל, בטוח שאבא הוריד אותו מהכביש. הוא אמר לאמא שלו אטמול . בטח הוא הוריד אותו" (נ/8א', עמ' 2).

גם מהשיחה המוקלטת הננספת (נ/8ב') עולה שהמתלוונת משתפת את ו' בסכוסר הקשה בין הוריה בעקבות גילוי הקשר -

"דוברת: אני כלום, לא מזין לי כלום מתקרבת לאמא ומנסה לשכנע אותה ונשבעת לה ביקר 'כלום לא קרבה, לא קרבה בינוינו כלום' מה היא אומרת לי - ידי שהלכת שם למקום הזה, זה הטעות הכי גדולה. מה גס שאת הולכת לשם אף בלילה'. היא לא רוצה להשתכנע. והיא צודקת על מה שראתה, הינו שם בלילה עם ו', מה היא תגיד..."

דוברת: ... רוצים את המצלמה וכן אמרתי כרגע אין מצלמה ותמסור להם כל מילה שתצא בטעות איך שהוא על האישה על מנת דהוא כל דבר שלא ימצא חן בעיניו... שידעו שתפתח בינו לבין הם לא ברמה שלנו...

ושיעז מישחו לדבר. את תרימי את הראש תמיד ותראי להם שאין כלום בינוינו.

דוברת: לא יכולה, לא יכולה להראות להם שלא אכפת לי... הפטرون היהודי זה לתפוס את הרגילים ולצאת, לצאת מהעיר.

דובר: זה לא פטרון... כך או כך את הייתה מתגורשת ממנה.

דוברת: וואלק למה אתה לוקח דברים אלה בקהלות? אתה מרגייז אותי כאשר אתה מדבר כך. בטח אני הולכת בדרך הגירושין. אני מזמן רוצה להתגרש ממנה. אתה יודע זאת, אבל להתגרש כאשר הםTopics עלי משה?...

דובר: מחקתי הכל וויאתני עוד פעם מהה אחז שאלן לנו דבר ונמתי לו את המצלמה והכל ואמרתי לו שמסור להם כל מילה מיותרת שלא במקומה, מילה לא נcona כאן או לא לכאן, יקבלו ויסבלו לאחר מכג, והויריך עכשו נראה מה געשה איתם."

קבילות ההתכתבות בחשבון פייסבוק

39. ההחלטה הכירה בהתק转弯ות בחשבון פייסבוק כראיה קבילה (ע"פ 15/8457 מדינת ישראל נ' עומר בן גדי וויז'ו 1.11.18; ע"פ 14/8886 פלוני נ' מדינת ישראל (15.03.16)). ב"כ המשימה הסכימה להגשת התצהיר מטעמו של אחמד (ג/7), אך התנגדה להגשת נספחים בעונתה כי מדובר בהתק转弯ות מזויפת, שאר השוגה תוך פגעה בפרטיווה של המתלוונת (עמ' 52, ש' 17-18), ועל כן אינה קבילה.

גם ראייה זו תבחן בהתאם לנסיבות מסמך, כמפורט לעיל. מעודתו של אחמד עולה כי בתחילת צילם את ההתק转弯ות בין המתלוונת לו' באמצעות הטלפון נייד שלו, אולי כיוון שהאICKות לא הייתה טובה, מחק וצלם את ההתק转弯ות באמצעות "צלום מסך" בטלפון הנייד של הנאשם (עמ' 53, ש' 16-18, ש' 20-21; עמ' 57, ש' 29-25; ג/7, סעיף 7).

אחמד העיד שבמסגרת צילומי המסך, לא צילם את קבצי הקול שהוחלפו בין לו' למתלוונת הוайл ולא שיער שיגיע עם החומר לבית המשפט, וכוונתו הייתה רק לחת לאביו שילך עם החומר להוריה של המתלוונת ויראה להם את התנהלותה כאישה נשואה (עמ' 57, ש' 17-19, ש' 21-22). אחמד אף אישר שאין רצף בהתק转弯ות, הוайл וצלם רק את הדברים שנראו לו חשובים על מנת שאביו יוכל להציג להוריה של המתלוונת (עמ' 58, ש' 6). גם מתחזרו עולה כי אין רצף בחלק מההודעות המצלומות, אלא מדובר בקטעים החשובים בהם הם מדברים על הפללה הנאשם (ג/7, סעיף 7). (12)

בכל הנוגע לזהות הדוברים, הרי שמדובר בחשבון פייסבוק של המתלוונת עצמה, ועל כן היא הדוברת, כשמצדה השני של ההתק转弯ות קים פרופיל של לו', המופיע בפייסבוק בשם "ו' רוזו" בעברית, דבר שאינו יוצא דופן מכיוון שהדבר נesson לבחירתו הבלעדית של פותח החשבון (עמ' 56, ש' 19, ש' 22-21; עמ' 24-25, ש' 3), ואף הוכח בבית המשפט (עמ' 57, ש' 3), כשהמנגנון תחילת ההתק转弯ות נשרך רק השם הפרטוי ולא השם המלא (עמ' 57, ש' 5). אחמד העיד שאין תאריכים ושעות, מכיוון שבפורמת זה בפייסבוק הדבר לא מתועד, אך ציין שהש恸ה התרחשה כשבועיים עבר למעטו של הנאשם, ובנסיבות אלה הוא התרץ בעיקר בתוכן הש恸ה, ולא בתיעוד התאריך (עמ' 56, ש' 28-32; עמ' 57, ש' 1, ש' 7).

40. לא נעלם מעני שחשבון הפסיכובוק של המתלוונת היה נתון למעורבותו של אחמד, אשר שימש "ענינים" לנאם, שאינו יודע לקרו ולכתב, ועקב אחרי החשבון במהלך מספר שבועות. יחד עם זאת, השתכנעתי שמדובר בהתקבותות אוטנטית בין המתלוונת לביןי, וכי אין מדובר בפגיעה בפרטיותה. זאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, כבר נקבע בפסקה כי אחוריתו של בעל חשבון פסיכובוק לתוכן הדברים שפורסמו בדף שלו היא אחוריותו של בעל בית לתוכן כרזה התלויה עליו. הוא מחויב לבדוק שלא התפרסם תוכן אסור, ולהגביל מיד כשמתפרסם תוכן זהה - למחוק אותו, להتلון או לפחות להביע הסתייגות ברורה מן התוכן. אחרת, ייחשב כמו שמסכים למה שפורסם (ע"מ 1222/16 **התביעה הצבאית נ' ג'מעה צאלח ג'מעה אחמד** (18.2.16)). בהשאלה לעניינו, אין זה סביר שהמתלוונת נכנסה לחשבון הפסיכובוק שלה וראתה שקיימת שיחה בשם, כביכול, עט ו' ולא נקטה בשום צעדי.

שנית, משסירה המתלוונת את הסיסמה לחשבון הפסיכובוק שלה לבני משפחחת הנאם, אף הכניסה אותה בעצמה למכשיר הטלפון **של הנאם**, שוב אין היא יכולה לטען לפגיעה בפרטיותה. יתרה מכך, הסיסמה ניתנה מיזמתה לבני משפחחת הנאם **על מנת שיבדקו אם היא בוגדת בנאם, כלומר השימוש בסיסמה נעשה למטרה בגינה נסירה מלכתחילה**.

בנסיבות המוחדשות המפורטוות לעיל, אין המקירה שלפני נכנס בגדרו של סעיף 1 לחוק הגנת הפרטויות, תשמ"א-1981, המגדיר פגעה בפרטיותו של אדם צו הנישית "ללא הסכמתו", ואף לא בגדרו של חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979, המגדיר בסעיף 1 "האזנה ללא הסכמה של אף אחד מבבעלי השיחה".

במעשה הסכימה המתלוונת, במפורש, כי חשבון הפסיכובוק שלה יבדק, ודאו בכל הנוגע ליחסיה עם גברים שאינם הנאם, ויש בכך כדי להכשיר קריאה קבילה הן את הודעתה הכתובות והן את הודעתה הקוליות במסגרת זו.

שלישית, גם כאן בחינת תוכן ההתקבותות מעלה כי הוא עולה בקנה אחד אף עם שיחותיהם המוקלטות של המתלוונת וו', כמו גם עם העדויות שנשמעו בבית המשפט ובין פרטיהם אישים הנוגעים לחייה של המתלוונת, דוגמת הרכב שקנה לה אביה, באופן שמחזק את הטענה שמדובר בשיחות אוטנטיות.

כך מכנה המתלוונת את ו' **"אהובי"** (עמ' 1, ש' 1) והוא מכנה אותה **"ח'ים של"** (עמ' 2, ש' 1), היא מעדכנת שרבבה עם הוריה בשל כך, וכי במצימה אחת עם הוריה וו' מתכוונת להעליל על הנאם עלילת דם על מנת **שייעזר ויכלוא** והוא תהיה חופשה להמשיך בחיה -

"המתלוונת: מקווה כל לילה מכל הלב שהוא יעצר

ו': אהה בעזרת השם (איןשאלה).

המתלוונת: אני אירגע וראה את החיים שלי בששת החודשים שהוא במעצר
ו': אהה.

המתלוונת: וואלה לא צוחקת.

"**ו': אינשאלה**" (נ/7, עמ' 2, ש' 2-7).

"**ז': אה אם כך אז הם יעצרו אותו ואת מתפטריו ממנה אלה**

"**המתלוננת: מקווה**" (נ/7, עמ' 3, ש' 5-6).

"**ח': כשהוא יעצר את תיינוי**

"**המתלוננת: אני אקפוֹץ מאושר, אנשים קצת, אם לא עינה לך תדע שהוא נכנס לחדר**" (נ/7, עמ' 4, ש' 6-8).

"**המתלוננת: חיבת להתפטר ממנה בקרוב כמה שיותר מהר**" (נ/7, עמ' 6, ש' 9).

"**המתלוננת: רבתי חזק עם אמא הכל באש灭ך... אמא צורחת עליי ונותנת לי מכות ואומרת לי את מבسطה
ואת עומדת עמ' ו' בלילה עשית לנו בשות מה יש לך שם לעמוד איתו...**

"**ו': נראה לי שאני הולך לזמן אותם.**

"**המתלוננת: אבי הגיע והוא התחיל לצרוח עליי ו אמר את רוצה להתגרש בואי איתי למשטרה ותגידי שהנאשם
נתן לך מכות.**

"**ו': בסדר כך יותר טוב שיעצרו אותו כוס אחותנו.**

"**המתלוננת: אני רוצה לлечט למשטרה עם אבא רוצה לעשות דבר רק בשביל לעצור אותו אמא אומרת לי תגידי
שהוא מרבייך לך ויש לו נשק והרים עליי נשק. אבל אני מפחדת לлечט למשטרה ויעלו על זה שאני משקרת אז
מה יקרה לי.**

"**ו': ונחפוך הוא אסור לך לפקח כאשר ישמעו שיש לך והוא יעצר ותגידי שהוא הרבייך לך ושהוא גנב מלכט
זההב והרבה דברים תגידי שראית אליו ישך בשביל שיעצרו אותו, כוס אחותנו שייעצר**

"**המתלוננת: עשה הכל שאביא למעצר כולם ולשרוף אותם והכי חשוב אביהם, רוצה שהנאשם יעצר וארוף
אותם.**

"**ו': טוב כוס האחות שלהם אינשאלה כולם יעצרו**" (נ/7, עמ' 9, ש' 7-10; עמ' 10; עמ' 11, ש' 1-3).

"**רביעית, בנסיבות אלה בהן המשטרה חדלה לעורוך בדיקה של נתוני התקשרות האמורים דרך הטלפון הנייד של
המתלוננת או באמצעות מחשב, כל זאת חרף טענות בענין זה מטעם ב"כ הנאשם כבר בשלב מעצר הימים (עמ' 10, ש'
32-22), הרי שיש להנות את הנאשם ממחдал זה.**

41. אכן קיים טעם לפגם בכך שההתכתבות לא הובאה **במלואה**, באופן שיש בו כדי להפחית במידה מסוימת
מסקללה של הראייה, אולם יש לזכור שהנאשם אינו צריך להוכיח טענותיו מעבר לספק סביר, ועל כן, די בחלקים
שהובאו כדי לתמוך בගירושה הנאשם לפיה מדובר בעילית דם נגדו, ולכל הפחות להקים **ספק סביר** באש灭ו.

קבילות הودעות הנאש

היעדר תיעוד קולי או חזותי של חקירות הנאש

42. מעדותו של החוקר رس"ב רוני יהואש עולה שלמרות **שהנאשם התריע כי הוא סובל מבעיות פסיכיאטריות**, אף הגיע תעוזות רפואיות התומכות בכך, בד בבד עם **צין העובדה שהוא דבר ערבית כשפת אם**, ואני יודעת לקרוא ולכתוב, לא בוצע כל תיעוד חזותי של חקירותיו (עמ' 6, ש' 2, ש' 4, ש' 6, ש' 28; נ/6). לטענותו של יהואש לא זיהה בעיה نفسית אצל הנאשם, וכיון שהאחרון שיתף פעולה וענה לשאלות באופן ענייני, לא חש צורך לתעד באופן חזותי את החקירה (עמ' 6, ש' 7-9; נ/9, עמ' 3 ש' 26).

גם בכל הנוגע לחקירה בשפה העברית מסר הנאשם כבר במשטרה כי יש דברים שمبין יש דברים שלא מבין (עמ' 43, ש' 28), ואומרו **"הייתי מדבר ככה וככה, אני לא כל כך מבין טוב עברית"**, ואני יודעת קרוא וכתוב (עמ' 47, ש' 8-16).

חרף טענותו לפיה החל את החקירה בתיק ביום 29.4.19 וקרא את החומר הקודם הקיים בחקירה הנאשם, **התעלם החוקר התעלמות גמורה מהעובדת שבחקירותו** מיום 25.4.19 אמר הנאשם שהוא מבין עברית "חצי-חצי" וمعدיף שהחקירה תתנהל בשפה העברית (עמ' 6, ש' 16; עמ' 7, ש' 1-7), כמו גם מהעובדת שהנאשם צין שהוא מטופל פסיכיאטרי (עמ' 7, ש' 8-9).

משמעות יהואש עם דברים אלה טען כי נהגים לחזור חשודים המטופלים פסיכיאטרית באופן רגיל, ואין סיבה לנקיות אמצעים מיוחדים (עמ' 7, ש' 10-13). יהואש אף לא ידע אם קיימים מסמכים המעידים על מצבו הנפשי של **הנאשם בתיק** (עמ' 7, ש' 14-15).

בנוקודה זו יוער כי ממשマー רפואי שהגיש הנאשם לעניין מצבו הנפשי עולה כי הוא מטופל ע"י ד"ר מוחמד קשאש במרפאה לבראות הנפש בטירה, **נמצא במעקב פסיכיאטרי במקום מידי חדש** (נ/6, עמ' 2), כשמתעודה רפואית מיום 18.12.31, כאשר חודשים עופר לחקרתו במשטרה בתיק דן, עולה כי נמצא כשהוא **מבולבל מחייב וצוחק לשירוגין ללא סיבה, באישקט פסיקומוטורי**, והגמ ששיתף פעולה בבדיקה, הרוי שתיאר מצב רוח **"לא טוב"**, אובייחן כבעל התנהגות ללא שיפוט, ונקבע כי **מצבו הנפשי והתפקודי ללא שיפור וכי אינו מסוגל לעבוד** (נ/6, עמ' 1).

43. בהתאם לסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תש"ב-2002 (להלן: **"חוק חקירת חשודים"**) **חקירת חשוד תתנהל בשפטו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה.** הנאשם שלפניי אינו דובר עברית באופן המאפשר חקירתו ללא סיוע של מתרגם, ואף **בבית המשפט העיד בסיעוע מתרגמנית לשפה העברית** (עמ' 43, ש' 5). בנוסף, בהתאם לסעיף 8(3) לחוק חקירת חשודים אם היה לשוטר יסוד להניח **שהחשוד אינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב**, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי. סעיף 8(4) לחוק חקירת חשודים מגדר **"מוגבלות" - ליקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית**. דומה כי החוקר יהואש עשה דין לעצמו בעת חקירת הנאשם, וכתוצאה לכך לא ניתן לעורר ביקורת שיפוטית ראהיה אודות אופן חקירת הנאשם בתיק.

אובדן חלק מחקירות הנאש

44. בכר לא סגי: חurf העובדה כי ביום החקירה מתועדות **שע** (!) חקירות של הנאשם, הרי שהלכה למעשה בחומר החקירה מצוית בידי הتبיעה כיום **שלוש** (!) חקירות בלבד, ורק אלה העברו להגנה, כל זאת ללא כל הסבר להיעדר יתר החקירה (**נ/5**; עמ' 6, ש' 19-23, ש' 24-26).

טענתו של יהואש לפיה "יכול להיות שטעה ברישום" (עמ' 6, ש' 28) או "התבלבל" (עמ' 6, ש' 30), מוטב שלא הייתה נטענת כלל, שכן "טעות" או "בלבול" מעצם טיבם הם חד פעמיים, אקרראיים, ולא נסובים סבב שלוש חקירות שלמות של הנאשם בתיק, כאשר גם החוקר מודה לבסוף כי "אינו יודע" כיצד זה קרה (עמ' 6, ש' 32).

בפסקה נקבע שלא כל חסר ראייתו, שמקורו בחקירה המשטרתית, יזקף לחובת הتبיעה בעת שיישקל מכלול ראיותיה. יחד עם זאת אותו חסר יכול לשיער לנאשם בבוא בית המשפט לשקל האם טענותיו מקיימות ספק סביר, כאשר בכל מקרה נפקותו של המחדל תליה בתשתיית הראייתית שהניחה הتبיעה ובוצמת הפגיעה שנגרמה להגנת הנאשם בעטיו של אותו מחדל (ע"פ 5386/05 **ביל אלחורי ב' מדינת ישראל** (18.5.06)).

45. בעניינו, לא מצאתו לקבוע, באופן גורף, כי הודעותיו של הנאשם במשטרת אין קובלות כראיה, אך אני סבור שלאור אובדן החקירה האחوات של הנאשם, לצד היעדר תיעוד חזותי של החקירה הקיימות, והעובדה שניגבו ללא סיוע של מתרגם לשפה הערבית, ניתן להן **משקל נמוך**.

מחדרי חקירה

46. מעבר למחדרי החקירה שנפלו בחקירהו של הנאשם, כאמור לעיל, חלק מרכזי בזיכריו של הנאשם, נוגע למחדרי החקירה המהותיים בתיק, אשר מצאתו שהיא בהם כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם ו בזכותו להליך הוגן.

מחדר תפיסת ראיות

47. המשטרת חדרה בתיק זה בכל הנוגע לתפיסת ראיות מהותיות, היורדות לשורש הסוגיות השניות בחלוקת. מחדר מהותי זה נוגע לתפיסת הטלפון הנייד שברשות המתלוננת. חurf העובדה שהמתלוננת זמנה לחקירה תחת זההה (**נ/2**), בגין עבירה של מסירת הودעה כזבת, זאת לאחר שנחשפו שיחות כתובות המעידות, לכארה, על קשרת קשר בין 'ו' במטרה להפليل את הנאשם (עמ' 7, ש' 25-28; עמ' 8, ש' 1-8), **UBEIRA SHBOUTZA ROVAH CCHOLA BAMZUOT HATELFON HENAYID**, הרי שהטלפון הנייד שברשותה לא נתפס על ידי המשטרת. החוקר יהואש ניסה להתחמק מעיל דוכן העדים מלהודות במחדר זה, בטענה כי לא תמיד תופסת המשטרת את מכשיר הטלפון, אך תשובה זו הותירו טעם מר (עמ' 7, ש' 18, עמ' 20-24). המחדר מתחדד נוכח העובדה כי המתלוננת עצמה מסרה ששוחחה עם 'ו' באמצעות הפיסבוק והווטסאפ, אפליקציות שתיהן נמצאות בטלפון הנייד (**נ/2**, עמ' 2, ש' 23; עמ' 8, ש' 17), והדבר ידוע לחוקר יהואש היטב (עמ' 8, ש' 32).

בצר לו הסביר החוקר יהואש כי הטלפון הנייד שברשות המתלוננת לא נתפס הוайл ולטענה צריכה להיות בקשר עם ילדיה כל הזמן ואני יכולה להסתדר בלבד (**נ/3**; עמ' 9, ש' 3-9; עמ' 10), ולהילופין שעלה מנת לחבר את המכשיר למחשב ולהוריד נתוניים יש צורך בצו של בית משפט (עמ' 9, ש' 4-5).

החוקר יהואש טען שמשיסירבה המטלוננט למסור את מכשיר הטלפון שברשותה, **חרף האזהרה כי סירוב זה ישמש לחובתה**, ולאחר מכן עם יועמ"ש התכחנה, עמדה המטלוננט בסירובה, ושוב לא עלה בידו לעשות דבר ומכシリ הטלפון לא נתפס, למורות שלפי החשד בוצעה בו עבירה שהביאה לפטיחת התקיק נגד הנאשם (עמ' 9, ש' 1, ש' 7-10).

[במאמר מוסגר יצוין שהמטלוננט סותרת עצמה בבית משפט כשטענת כי מכシリ הטלפון הנייד שלו בכלל היה מקולקל אותה עת (עמ' 19, ש' 7)].

למרות שהחוקר יהואש מאשר בבית המשפט כי בחקירתה אישרה המטלוננט תחיליה שהתקtabה עם'I בפייסבוק, וחזרה בה מיד לאחר שראתה את התכתבות, וטענה כי שוחחו רק בווטסאפ (עמ' 8, ש' 12-15, נ/2, ש' 17; עמ' 3 ש' 22-27), הרי שגם בשלב זה לא התעורר כל חשד אצל יהואש כי המטלוננט משקרת. החוקר יהואש לא חש צורך לתפוס את הטלפון שברשותה, לבדוק בו תוכנות אשר שומרות שיחות כתובות וקוליות, או לחולופין לבדוק את חשבונו הפיסבוק שלו מהמחשב באמצעות סיסמתה, אף מבלי לתפוס את הטלפון הנייד שברשותה, כשלטענתו "אני לא כל כך מבין בזה" (עמ' 8, ש' 21-29). הוא הסתפק בגרסתה לפיה أولי הנאשם הוא שכטב את ההודעות בשמה (עמ' 8, ש' 19-20; נ/2, ש' 29) - האותו לא.

48. בחינת חיליפת ההודעות בין המטלוננט לו' בפייסבוק (נ/7; עמ' 11, ש' 16, ש' 18) מעלה כאמור כי המטלוננט מדברת על נקמה בנאשם ובנו משפחתו, וכי השניים מתכוונים להעליל על הנאשם עלילת דם לפיה כביכול הכה את המטלוננט וכן "יעצר ויכלא", על מנת שהמטלוננט תהיה "חופשית" והשניים יוכלו לקיים מערכת זוגית. החוקר יהואש שuemת עם התוכן האמור, ניסה לטעון שהוא "לא זכר" את ההודעות בהן מגוללת המטלוננט כי רבה עם הוריה והם שהכו אותה, כי אביה הורה לה להעליל עלילת שווה על הנאשם על מנת שתוכל להתרחש ממנה, כי היא ו' תכננו לגורום למעצרו של הנאשם, וכי המטלוננט מפחדת שיגלו כי העידה עדות שקר, וטען שלא כל ההודעות הגיעו לידי (עמ' 11, ש' 19-22, ש' 24-25, ש' 29-25; עמ' 12, ש' 1-4), טענה **שהופרכה מכל וכל** נוכח הצהרת ב'כ' המשasma לפיה **כל** חבילת ההודעות במסנגר שהועברה אליה על ידי הסגנור, הועברה בשלמותה לידי המשטרה (נ/7; עמ' 12, ש' 7). בחצייפה נאלץ יהואש להודות כי בנסיבות אלה אכן היה עליו לתפוס את הטלפון הנייד של המטלוננט (עמ' 12, ש' 1-4).

49. במחדריה מנעה המשטרה תפיסת ראיות מהותיות נוספות בתיק, קרייטיות להגנת הנאשם.

כך, למרות שהחוקר יהואש מאשר שהמטלוננט הגישה תלונה כבר ביום 28.4.19 נגד הנאשם על כי תקף אותה אגב הפרת תנאי מעצר הבית בהגיעו לبيתם, וכי ביתם קיימות מצולמות אבטחה ונמצא נשק (נ/1, ש' 44-41), ואף מסרה תיאור מדויק של כתובת המגורים ושל מקום הנשק (נ/1, ש' 44-43, ש' 46-48; עמ' 12, ש' 17-20), הרי שמתיק החקירה עולה כי רק ביום 8.5.19 נכתב מזכר המתעד כי שבוע קודם לכן, ביום 30.4.19 (וגם זאת רק לאחר שיחה עם התובע בתיק), "טרח" רס"ר משה זיו סימן טוב לברר אם ישנן מצולמות בבית הנאשם, כשבשלב זה, כמובן, כבר לא היו בבית (נ/4; עמ' 12, ש' 22), כמו גם נשק (עמ' 12, ש' 32-33).

אין חולק שמדובר באחת הריאות החשובות בתיק בו מיוחס לנאשם הפרת תנאי מעצר בית, הגעה לבית המטלוננט ותקיפתה, כמו גם איום עליה בנשק (עמ' 12, ש' 24, ש' 27), כשאף למחדריה זה אין בפיו של החוקר יהואש תשובה (עמ' 12, ש' 28-31).

לטענתו של יהואש מהחיפוש בבית הנאשם לא העלה קיימים של נשק או מצלמות, נזנה הדבר. השאלה כיצד לא עומתה המתוונת עם הסטירה שבין גרסתה לבין היעדר ממצאים בבית נענתה על ידו בכך שלא היה טעם לחזור אותה על כך, שכן "מה היא תגיד?" (עמ' 13, ש' 8-4, ש' 10).

50. ראיות נוספות שלא נאספו נוגעות למסמכים מטעם המרכז לאלימות במשפחה. מעודתו של החוקר יהואש עולה כי המתוונת מסורה במשטרת שבעתין של הביעות בין הנאשם היא מטופלת בלשכת הרוחה ומפנייתו של יהואש למרכז לשalom המשפחה עליה כי דווחה שחוויתה אלימות פיזית מצד הנאשם מזה **כשבועיים** בלבד (עמ' 13, ש' 29-25, ש' 31), זאת בניגוד גמור לגרסתה במשטרת לפיה חוותה אלימות מצד הנאשם לאורך **כל ארבעת שנים** **ニショאים** (עמ' 13, ש' 33-32; עמ' 14, ש' 1), **כשלפעantha** "... **אני נשואה ארבע שנים בכל השנים האלה בעלי היה מרביץ לי, מושך בשערות ונוטן לי מכות עם הידיים שלו בידיהם שלי...**" (ג/1, ש' 25-27) ומתארת אירוע אלימות בהרין הראשון והשני, **כשנתיים** קודם לכן (ג/1, ש' 13-18), כמתואר בכתב האישום.

לא זו בלבד שלא נעשה ניסיון לאתר מסמכים אודות דיווחי אלימות מצד המתוונת לאורך השנים ברוחה, אלא שעובדת היעדרם היא סוגיה מהותית יותר יש לעתת את המתוונת עמה, לאור הסטירה בעדותה. בנסיבות אלה אישר החוקר יהואש כי לא מן הנמנע כי המתוונת הגישה תלונה במשטרת ורק אז פנתה למרכז לאלימות במשפחה, על מנת **"לעבות"** את גרסתה ולשوت לה נופך רציני, הויל ומהמסמן לא ברור מתי פנתה למרכז לראשונה, כמו זמן מטופלת שם ומה עלה בגורל דיווחים קודמים ככל שישנם (עמ' 14, ש' 6, ש' 8, ש' 10-15).

מחדר זיון עדים רלוונטיים לחקירה

51. למרות ש' הוא דמות מרכזית ודומיננטית בתיק, סבירה המשטרה שאין מקום לזמן על מנת לגבות ממנו עדות (עמ' 9, ש' 12-14). מעודתו של החוקר יהואש עולה כי הסיבה לכך טמונה **בכיוןיו**, הויל והמתוונת טעונה שאינה יודעת למסור פרטים אודוטיים, ובכל זה - מספר הטלפון שלו (חרף טענותיה שהתכתבה אליו בווטסאפ), היא אינה יודעת היכן הוא גר ואני זכרת את שמות הוריו (חרף העובדה שהיא מאורסת לו) (עמ' 9, ש' 16-17).

מעבר לנזק הגדול שספגה הגנת הנאשם בשל כך, הרי שטעמי של החוקר יהואש לאו טעמים הם - מדוברبعد שהוא ניתן לאתרו **על נקלה** ולהביאו לעדות, מקום בו המתוונת מעידה כי ו' נהג להתקשר אליה לעיתים תכופות, היא התכתבה עמו בטלפון הנייד בஸרונים, ולמעשה **כל בני משפחתה ובני משפחתו של הנאשם מכירים אותו ואת בני משפחתו**.

יתרה מכך, המתוונת לא אמרהאמת במשטרת בעין זה, נוכח העובדה שמדובר למי שהיא אรหסה, טרם נישואה לנאשם, כפי שהיא ידוע לחוקר יהואש בעת החקירה (ג/2, ש' 5; עמ' 9, ש' 18-19), **ופרטים אלו היו ידועים לה** **היטב**, ולראיה, **בבית המשפט המתוונת "זכורת" היטב את שם משפחתו של ו'**, היכן הוא מתגורר, וממי הם הוריו. די בתשובתו של יהואש בבית המשפט, לשאלת מודיע לא זמן ו' לחקירה, לפיה **"לא ידוע להגיד למה"** (עמ' 9, ש' 20-21) ובהמשך להודות בcourt שבדיעבד **"יכול להיות שכן הייתי מביא אותך ו' לחקירה"** (עמ' 9, ש' 22-26) כדי להמחיש את אופן ההתנהלות הרשלני בתיק.

באופן תמורה עוד יותר, חרף אי אמירות אמרת על ידי המתוונת, חרף קיומן של ראיות למניע מובהק מצדה להעליל על הנאשם, לצד סירובה למסור את פרטיו של ו' ואת מכשיר הטלפון הנייד לידי המשטרה, **לא סבר החוקר יהואש כי**

קיים חשש ממשי לתלונות סרק (עמ' 9, ש' 31-32).

52. הולכה היא כי בהינתן תשתיית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם, אין בקיום של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזכויו. לבחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה שני שלבים: בשלב ראשון, יש לבחון האם מדובר כלל במחלה חקירה; ובשלב השני, וככל שההתשובה חיובית, תבחן השאלה האם בשל מחלה החקירה נפגעה יכולת הנאשם להתחזק כראוי עם חומר הראיות עד כדי חשש ממשי כי הגנתו וזכותו להילך הוגן קופחו (ע"פ 5633/12 אונ נימן נ' מדינת ישראל (10.7.13), פסקה 48).

53. בעניינו מדובר במחדלי חקירה חמורים, הזועקים לשמיים, ובכלל זה - הימנעות מתפיסה מצולמות האבטחה בבית המתלוננת; הימנעות מתפיסה מכשיר הטלפון הנייד שלו; הימנעות מהקיורת ליד וקבלת גירסתו למפגש בין לבין המתלוננת בכיביש בדרך לנשניה, למפגש בין המתלוננת בתחנת הדלק, להקלתו מהמסנגר ולתכתבות בפייסבוק; התנהלות רשלנית באשר לזייהו הקול של המתלוננת; היעדר תיעוד של חקירות הנאשם ואובדן חלק מהן; והיעדר חקירת תקשורת ראייה באשר לראיות אותן סייפה ההגנה - כל אלה פגעו באופן ממשי באפשרות בחינת הסתברותם של תרחיש חולפני סביר, עליו הצבעו הנאשם ועדו ההגנה מטעמו (ע"פ 2697/14 ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל (6.9.16)).

54. לאור האמור לעיל, אין מנוס מלקבוע כי חקירת התקיק דין נעשתה באופן רשלני, תוך העדפה ברורה של גרסת המתלוננת על פני זו של הנאשם, כשבראיות שהונחו לפתחה של המשטרה לא היה כדי לשנות מגמה זו. אף חקירתה "באזרה" של המתלוננת, נוכח הראיות שהתגלו בעניינה (עמ' 13, ש' 11-20), נעשתה באופן לאקווני ורשלני שלא תרמה לבירור האמת. למעשה, המתלוננת באותה חקירה כמעט ולא עומרה עם סתרות מהותיות בගרטה, המשטרה חדלה מהשגת ראיות מרכזיות בתיק, והביאה במחדליה לקיפוח בהגנתו של הנאשם ו בזכותו להילך הוגן.

סוף דבר

55. לא אוכל לקבוע שגירושת המתלוננת והוריה עדיפה על גירושו של הנאשם, אביו ואחיו. הוצגו על ידי ההגנה ראיות שיש בהן, לכל הפחות, כדי להטיל ספק סביר בגירושו עדי התביעה - ראיות שניתנה למשטרה הזדמנות לאשש או להפריך - אך היא חדלה מלהעשות כן. כמו כן, נמנעה המשטרה מلتפס ראיות מהותיות ומלהזכיר עד מהותי ומרכזי.

לאור האמור, אני מורה על זיכויו של הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

nocah haedurotyi mabit hamishpat huiom b'shal machla, tokra ha'kruyat hadin v'timser la'zaddim ul yidi kab' ha'sh' umiyat
Peretz, sgan hanasiyah.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"א, 24 ינואר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד חן שפירא, הנאשם ובא-כוו.